

Notulen van de openbare vergadering van de gemeenteraad, gehouden op 24 maart 2005 om 19.30 uur in het gemeentehuis te Emmeloord.

Aanwezig zijn: de dames H. Binksmas-Martens (VVD), M.T.B. Droog-Smit (CDA), J. Faber-Sloothoor (PvdA/GroenLinks), A.J. Geluk-Geluk (VVD), H.J. Straatsma-Reuvers (PvdA/GroenLinks), I.R. Wagenaar (PvdA/GroenLinks), J. Wondergem-Nieuwenhuizen (CDA) en de heren W.R. Bouma (CDA), G.P. Dibbits (PU), P.G. van Diepen (PU), P.J. van Domburg (PU), J.M. van der Est (PvdA/GroenLinks), W.C. Haagsma (PU), L.G.M. Hermus (CDA), H.R. Kalk (CDA), T. Nijdam (PvdA/GroenLinks), G. Nentjes (ChristenUnie/SGP), P. Reijenga (CDA), P.J. Sanderse (CDA), T. Tuinenga (PU), J.J. van der Velde (CDA), W.M. Vercraeije (PU), P.M.S. Vermeulen (D66), L.G. Voorberg (ChristenUnie/SGP), C. Wagemaker (PU) en R.F. Wassink (ChristenUnie/SGP)

Voorzitter: W.L.F.C. ridder van Rappard, burgemeester
Wethouders: de dames T. Bij de Vaate-de Jong (CDA) en I. van Gaalen-van der Kooij (PU), de heren K.M. Maliepaard (PU) (vanaf punt VIII.7), A.H.T. van Meijel (CDA), J. Mulder (PvdA/GroenLinks) en J.A. Ritsema (PU)
Griffier: J.M. Even
Gemeentesecretaris: H. van Boven.
Afwezig: de heer H.F.A. Roefs (VVD), lid van de raad

I. Opening

De **voorzitter**: Ik open de vergadering en heet u welkom op deze raadsvergadering. Het is attent om de familie Maliepaard welkom te heten, die zo meteen kijkt wat vader, man, zoon, schoonzoon allemaal gaat beleven. Daarop kom ik aan het eind van de vergadering terug.

II. Vaststelling agenda

De **voorzitter**: Bij de agendastukken mist u de adviezen van de raadscommissies. Deze hebben besloten dat de agendapunten 1 tot en met 5 hamerstukken zijn en dat agendapunt 6 een bespreekpunt is, waarbij de PU, D66 en de PvdA/GroenLinks een voorbehoud hebben gemaakt.

Bij agendapunt 1 zijn nieuwe stukken gekomen, met name blz. 10 en 11. Daarin is wat gewijzigd, maar die wijzigingen zijn u al bekend.

Ik stel u voor de motie over het ziekenhuis als voorlaatste agendapunt te behandelen, dus tussen de punten 6 en 7 in.

De raad stemt hiermee in.

De agenda wordt met inachtneming van deze wijziging vastgesteld.

III. Notulen van de vergadering van 24 februari 2005

De heer **Bouma**: Mijnheer de Voorzitter. Op blz. N.48 in de één na laatste regel moeten de woorden 'adres met het' worden geschrapt, omdat de zin dan aanmerkelijk beter loopt.

Mevrouw **Binksmas**: Mijnheer de Voorzitter. Op blz. 57 staat in de derde regel van onderen Burgplaspas. Dit moet zijn de Burchtpaspas. Wij begrijpen het wel, maar de mensen later misschien niet.

De heer **Van der Velde**: Mijnheer de Voorzitter. Op blz. 62 staat mijn reactie twee keer vermeld. Ik denk dat de tweede reactie, nadat u iets hebt gezegd, kan vervallen.

De notulen worden met inachtneming van de wijzigingen vastgesteld.

IV. Ingekomen stukken

De **voorzitter**: Aan de lijst is toegevoegd de mededeling dat wethouder Van Gaalen haar terugtreden als wethouder bekend maakt.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. Wat betreft het tweede stuk heb ik begrepen dat er overleg is geweest met de heer Van der Meulen. Op 25 januari jl. is in de vergadering een toezegging gedaan dat met een groepje bewoners nader overleg zal worden gepleegd. Dat is nu twee maanden geleden en dat schijnt nog niet te zijn gebeurd. Ik wil daarop de aandacht vestigen; wilt u aan die toezegging gevolg geven?

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. Die toezegging staat nog steeds. Wij hebben op die avond de aanwezigen opgeroepen om zich aan te melden voor deelname aan die groep. Wij hebben inmiddels twee aanmeldingen binnen en zijn bezig om op initiatief vanuit dit huis de groep te verbreden.

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig de voorgestelde wijze van afhandeling.

V. Mededelingen

Er zijn geen mededelingen.

VI. Spreekrecht

Er zijn geen insprekers.

VII. Vragenuur

De **voorzitter**: Er zijn drie vragen gekomen, over de bomenkap aan de Luttelgeesterweg van de PvdA/Groenlinks, een vraag van de PU en ChristenUnie/SGP over het slibdepot in Bant en van de heer Bouma over de verkeerssituatie.

Mevrouw **Wagenaar**: Mijnheer de Voorzitter. Ik ben maandagavond even langs de Luttelgeesterweg nrs. 5 en 7 gereden. Ik ben me kapot geschrokken. Het lijkt wel of een bom op de Luttelgeesterweg is gevallen of op zijn minst de burgeroorlog is uitgebroken. Ik heb wat vragen aan het college. Ik heb het idee dat het college nogal liefdevol omgaat met megabedrijven in het buitengebied. U geeft veel planologische liefde weg en oogst zo mogelijk wat formulieren. Stank voor dank. Landschappelijke onverschilligheid van deze mijnheer, erfsingels die verdwijnen in het grote niets. Wij hebben echt het idee dat u door deze megaboeren absoluut niet serieus wordt genomen, de mijnheer van de Luttelgeesterweg 5 en 7 voorop. Ik kan me nog herinneren dat deze mensen met fantastische maquettes bij onze fracties kwamen. Er werd ons zelfs een vierseizoenensingel beloofd. Ik weet niet welk seizoen momenteel is aangebroken, maar het is een kaal seizoen.

Ik heb een paar concrete vragen. Wat gaat u doen, college? Hoe treedt u op tegen deze megaveehouder aan de Luttelgeesterweg, die klaarblijkelijk alle regels aan zijn laars lapt? Kunt u iets doen met de bomenverordening? In onze ogen is de bomenverordening misschien wat te licht en zou het zo langzamerhand tijd zijn dat er een wat steviger bomenverordening komt.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Mijnheer de Voorzitter. Het college was ook onaangenaam verrast, toen het constateerde dat daar enige kaalslag had plaatsgevonden en dat was ook geheel tegen de afspraken in die zowel ambtelijk als bestuurlijk verschillende keren zijn gemaakt. Het is bijzonder teleurstellend dat daarmee zo wordt omgegaan. Het college kan daarmee geen genoeg nemen.

Misschien is het beter het even in het perspectief te zetten. In de raad is besloten toestemming te geven dat een veehouderij werd uitgebreid op Luttelgeesterweg 7, waardoor aan de noord- en westkant een singel mocht worden gekapt. Daarvoor is een kapvergunning afgegeven. Daarbij is aangegeven dat op Luttelgeesterweg 5 alleen zou mogen worden gesnoeid. Daar zou een nieuwe woning komen met mestvergistings. In de kapvergunning is opgenomen dat een strook van ongeveer 20 m breed tussen beide erven zou mogen worden gekapt, omdat daar een doorgang nodig was voor die vergistingsinstallatie. Dan is door Groenvoorziening nog aangegeven dat Luttelgeesterweg 5 mocht worden gesnoeid. Waar zou mogen worden gekapt, is aangetekend door Groenvoorziening. Dan begint de ellende en is opeens de hele singel wegggesnoeid, ook de bomen die niet zijn aangestreept.

Wat gaat het college dan doen? Handhaven, maar ik denk dat dit iets te kort door de bocht is, want dit kan niet worden geaccepteerd. De bomenverordening is in 1999 vastgesteld. Daarin is in artikel 2 nadrukkelijk geregeld dat voor kappen van structuurbepalende houtopstanden een kapvergunning moet worden afgegeven. Het college kan de eigenaar van het perceel herinplant verplichtend opleggen. Dat is hier aan de orde, alleen de desbetreffende ondernemer wil wel herplanten, maar niet op de door ons gewenste wijze. Het gaat met name om het begrip structuurbepalende houtopstand. Dat is in de bomenverordening artikel 1 omschreven. Dit houdt in dat een boom op ongeveer borsthoogte, 1,30 meter, tien centimeter dik moet zijn. Dan praten we over een structuurbepalende houtopstand. Dat zijn dus bomen en daar hoort onderbeplanting en dergelijke bij.

Het college gaat ervan uit dat op de plaatsen, waar ten onrechte is gekapt, een structuurbepalende houtopstand met die omvang en onderbeplanting en dergelijke wordt aangelegd. Dat wordt een keiharde eis. Daarnaast wordt een boete van categorie 2 opgelegd. Dat kan maximaal € 5.000,00 zijn. Dat zullen we ook doen.

Een ander punt ligt wat meer op het terrein van de ruimtelijke ordening. Een verklaring van geen bezwaar is al afgegeven. Er zou op korte termijn, als de milieuvergunning terugkomt van de Raad van State, in principe een bouwvergunning kunnen worden afgegeven. Op dit moment voldoet hij echter niet meer aan het bestemmingsplan. Daarom is het college voornemens om dan ook de bouwvergunning niet af te geven, voordat de houtopstanden weer zijn ingeplant met die omvang die ik net heb omschreven. Dan voldoet de ondernemer weer aan het bestemmingsplan. Eerder kan geen vergunning worden afgegeven voor de bouw.

Dit is de benadering die het college kiest.

Mevrouw **Wagenaar**: Ik wil de wethouder bedanken voor de heldere beantwoording. Dit zijn passende maatregelen die onze fractie bijzonder aanspreken.

De **voorzitter**: Dan gaan we naar de vragen over het slibdepot.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. Het zal niemand in Noordoostpolder zijn ontgaan dat een groot deel van de bewoners van Bant ongerust is over de plannen van onder andere het Waterschap Zuiderzeeland en de gemeente Noordoostpolder om aan de Polenweg bij Bant een baggerdepot aan te leggen. Ongerustheid over welk slib erin komt, waar het vandaan komt, wie eindverantwoordelijk is en of het depot niet komt te liggen op een plaats, waardoor de uitbreidingsmogelijkheden van Bant qua woninglocatie in gevaar komen.

In tegenstelling tot de bewoners van Bant heeft het dorpsbestuur van Bant tot op dit moment nog geen standpunt ingenomen, maar gezegd dat ze eerst alle betrokken partijen wil uitnodigen om de bewoners en zichzelf te informeren over hetgeen gaat gebeuren.

Ik denk dat het hulde is aan het dorpsbestuur, dat ze op deze manier omgaat met hun bestuursverantwoordelijk.

De verbazing was echter groot, toen Dorpsbelang Bant te horen kreeg dat na een aanvankelijke geplaatste toezegging van een ambtenaar het gemeentebestuur zei, we hebben eigenlijk niets te melden. Dus we zullen op 18 april a.s. niet aanwezig zijn op die informatieve bijeenkomst. De reden die in de brief wordt vermeld, is dat het college niet genoeg informatie zal hebben. Blijkbaar weten de bewoners van Bant meer over het geheel dan ons college en dat zou niet moeten kunnen.

De fractie van de PU heeft op 12 maart jl. een aantal schriftelijke vragen aan het college gesteld over dit onderwerp. De antwoorden die we maandag 21 maart jl. kregen, gaven naar onze mening niet voldoende duidelijkheid en daarom willen we nog een aantal vragen stellen.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. Zijn dit vragen en zaken die in de raadsvergadering horen of is het een vervolg van vragen die zijn gesteld door de VVD in commissie III en die daarom daar thuishoren?

De **voorzitter**: Ik heb de vragen ook gezien en de ChristenUnie/SGP heeft ook een fors aantal vragen hierover. Het vragenuur is bedoeld voor korte vragen, waarop snel een antwoord kan worden gegeven en in ieder geval niet voor discussie. U kunt de vraag stellen en antwoord krijgen en dat is het dan. Het is een heel complexe materie. Misschien is het goed dat ik op het punt van de informatie het college het woord geef.

De heer **Haagsma**: Ik heb de vraag nog niet gesteld. Mijn vraag ligt op dat punt. Heeft het college werkelijk nog geen gegevens over de locatie en de inrichting van het depot? Ik heb vier kantjes antwoorden gezien.

Vindt het college niet, ook al zou ze geen informatie hebben, dat het aanwezig moet zijn als toehoorder om op die manier een indruk te krijgen van de zorgen die er leven? Die zorgen kan het dan gebruiken bij de verdere eventuele besluitvorming.

Heeft het college bij de reactie over dit onderwerp haar eigen collegeprogramma nog geraadpleegd? Met name punt 2.c, communicatie en betrokkenheid, lijkt nadrukkelijk voor dit onderwerp geschreven.

De **voorzitter**: Ik heb begrepen dat de ChristenUnie/SGP een aantal inhoudelijke vragen heeft. Ik meen dat het goed is dat nu eerst een procedureel antwoord wordt gegeven.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Mijnheer de Voorzitter. Het college heeft een principeuitspraak gedaan om mee te werken. Er is globaal gekeken of het daar mogelijk zou zijn en dat is een heel normale procedure. Het heeft voor het Waterschap als gevolg dat verdere stappen zijn gezet. Op dit moment worden exacte zaken geformuleerd. Er is overleg tussen het Waterschap en de gemeente om tot exacte gegevens te komen.

Het college heeft afgesproken – en dat is met de voorzitter van Dorpsbelang gecommuniceerd – dat de gemeente en het Waterschap zowel ambtelijk als bestuurlijk aanwezig zullen zijn. Dan kan de gemeente uitleggen hoe de procedures lopen, hoe het bestemmingsplan loopt, welke eisen aan de orde zouden kunnen zijn. Het college heeft zich dus een rol toegeedeeld en dat is met vreugde ontvangen door Dorpsbelang en het zal worden ingepland.

Communicatie, de laatste paar weken zijn die zaken snel gegaan en achteraf gezien had op een aantal punten misschien anders kunnen worden gereageerd. Op 2 december 2004 is er een informatieavond geweest voor directomliggenden en is meegedeeld dat het college in principe medewerking zal verlenen aan wijziging van het bestemmingsplan voor het vestigen van een slibdepot. De normale procedure is daar gevolgd. Dan komt het overleg met de aanvrager voor de wijziging van het bestemmingsplan en het verlenen van de vergunning, waarbij de gemeente de normale randvoorwaarden stelt. Dat overleg is gaande en in die zin is eerder geformuleerd dat niets is te melden, maar we kunnen wel een aantal zaken uitleggen. Het college heeft ook toegezegd dat te doen.

De **voorzitter**: Ik zou de heer Voorberg willen vragen de vragen te stellen die nu van belang zijn en niet de diepte in te gaan, want dat zal gebeuren tijdens die bijeenkomst in Bant.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. U weet dat wij graag de diepte ingaan, dus ik moet me inhouden.

Ik vind het jammer dat ik niet de gelegenheid kreeg om ook een paar vragen in die sfeer te stellen, want u bestempelt mijn vragen als inhoudelijk, maar ik had een aantal procedurele vragen van gelijke aard als de vragen die nu zijn gesteld. Ik zal er een paar weglaten, maar zover ik denk geen antwoord te hebben gehad, wil ik daarbij nog even een vinger leggen. Ik wil ook verwijzen naar de vragen die de VVD in commissie III heeft gesteld. Toen heeft de heer Van Meijel ook al iets erover gezegd.

De recente persberichten gaven ook bij ons verontrusting, hoe kan dit nu. Wij zijn ervan overtuigd dat er een speciebergingsdepot moet komen, maar moet het daar komen? Onze vragen zijn erop gericht, of de gemeente planologische medewerking heeft toegezegd. Dat heeft u kennelijk gedaan en wij vragen ons af of u niet eerst een bredere locatiekeuze had moeten doen, zodat alternatieven zouden zijn bestudeerd, want dit ligt op een bijzondere plek. Er wordt een bestemmingsplanprocedure in werking gezet en dan rijst de vraag of hieraan niet eerst een locatieafweging vooraf moet gaan.

Hoe is de gemeente financieel betrokken? Het gaat ook om specie uit de stedelijke wattergangen. Lopen we met deze locatie niet een financieel risico, omdat kennelijk al aankopen zijn gedaan? Dus de betrokkenheid van de gemeente in brede zin had onze aandacht.

Heeft het slibdepot ook een bovengemeentelijke functie? Er is een baggerplan, maar dat is nog niet besproken in commissie III. In zo'n baggerplan gaat het zeker ook over een speciebergingsdepot. Wanneer kunnen we het beleid over baggerwerk en speciebergingsdepot vaststellen? Daaraan zal zeker ook een financieel plaatje vastzitten?

Wethouder de heer **Van Meijel**: Mijnheer de Voorzitter. De eerste vraag is vooral een ruimtelijke vraag. Er komt een vraag voor een bepaalde locatie. Dan wordt gekeken of dat mogelijkheden biedt of dat wij die zaken op voorhand niet zien zitten. Het college zag in principe wel mogelijkheden medewerking te verlenen, gezien de afstanden en de plaats waar het ligt, met name dat het via bevaarbaar water kan worden bereikt, waardoor het transport via wegen gigantisch kan worden beperkt. Vervolgens komt de rest van de procedure.

Er wordt al een aantal jaren naar locaties gekeken. Want je kunt wel willen baggeren en een baggerplan hebben, maar je moet die bagger wel ergens kwijt. Planologisch is daarnaar gekeken. Zodoende zijn we hierop uitgekomen. Er moet wel een kavel op de goede plek te koop zijn.

Er zitten voor de gemeente geen financiële risico's aan. Het is een pilotproject dat het waterschap gaat doen, met name wat betreft berging van slib uit stedelijke gebieden, maar ook in combinatie met het gebied Noordelijk Flevoland. Het gaat dus over de polder Noordoostpolder. Dat is iets groter dan de gemeente Noordoostpolder. Uiteraard zal een deel van de kosten van het achterstallig baggeren voor rekening van de gemeente komen. Er is een subsidieregeling om te baggeren, maar daarvan kan geen gebruik worden gemaakt. Er zitten dus geen risico's aan, maar die kosten komen uiteraard wel voor rekening van de gemeente.

Er ligt een baggerplan, waarin is geïnventariseerd over hoeveel achterstallig baggeren we praten, van welke kwaliteit die is. In dit depot komt geen verontreinigd slib. Het is categorie 0, 1 en 2. Dan weet je ook hoeveel kubieke meter uit Noordoostpolder komt en dat is het startpunt om te bepalen hoe groot het baggerdepot moet zijn. Voor het achterstallige onderhoud dat in een aantal jaren moet worden ingehaald, is een groter depot nodig en een iets langere termijn. Dan blijft er het reguliere slib en moet een keer in de tien of twintig jaar worden gebaggerd. Op lange termijn is dus een aanmerkelijk kleinere ruimte nodig voor het baggerdepot dan op korte termijn, maar dat staat niet in het baggerplan. Dat is een inventarisatie van hoeveelheden en kwaliteit.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. Ik vraag me toch af, wanneer we het baggerplan in commissie III bespreken, want de conclusies worden nu meegedeeld, maar ik denk dat het goed is, als de commissie kennis ervan neemt. Ik blijf wat vragen hebben over de locatiekeuze, hoe die tot stand is gekomen, maar dat is nu niet aan de orde. Dat zal in een later stadium aan de orde komen.

Voor het overige dank ik de wethouder voor de toelichting die hij heeft gegeven.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. Het heeft nu veel van een raadsvoorstel zonder agendastukken. Kunnen wij nog op enig moment een voorstel vanuit het college verwachten? Ik kan me herinneren dat als je in deze gemeente in het buitengebied wilt handelen in gedragen bruidsjurken en je verhandelt er zelfs negentig op jaarbasis dat dit een verkeersaantrekkende werking heeft en dus absoluut niet mag. Een baggerdepot kan kennelijk wel ineens. Wat betekent dit voor het dorp? Ik neem aan dat er een voorstel komt, niet alleen een onderdeel van het baggerplan, maar dat er meer komt dan alleen een bestemmingsplanwijziging.

De heer **Bouma**: U gaat nu wel door met het behandelen van dit stuk.

Mevrouw **Geluk**: Ik vraag alleen of er een gedegen voorstel komt, waarover we met elkaar kunnen spreken. Nu aan hand de van vragen van twee partijen en een aantal mededelingen dat voor het dorp Bant van groot belang is, want er is enorm veel onrust. Het is goed dat het nu is uitgelicht. Er komt toch wel een apart voorstel?

De heer **Haagsma**: Ik denk dat u nu precies zit bij de vraag die uw fractievoorzitter in commissie III heeft gesteld. Daarop is het antwoord van het college gekomen dat er een voorstel komt en dat er een bestemmingsplanwijziging komt. Dan hebben we het inhoudelijk over dit onderwerp.

Mevrouw **Geluk**: Dus waren deze vragen alleen voor de bühne?

De heer **Haagsma**: Dan trekt u een verkeerde conclusie. Dat wil ik de wethouder nog zeggen. Als je eerst zegt, ambtelijk zeggen wij onder voorbehoud toe. Vervolgens stuur je het Dorpsbelang toe dat geen informatie kan worden gegeven en dat u dus niet komt. Nu wordt gezegd, we zullen er wel zijn. Dan mag je het college vragen wat de afwegingen zijn geweest. Ik heb geen inhoudelijke vragen gesteld, maar over de procedure, hoe het college met dergelijke informatie omgaat. Als u zegt dat dit voor de bühne is, dat is uw conclusie.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter, daarover wil ik ook iets zeggen. De vragen die wij hebben geformuleerd, zijn ook niet voor de bühne. Het is verontrusting, wat er leeft, wat wij deze week op ons werkbezoek naar Bant tegenkwamen en naar aanleiding daarvan stellen we vragen tijdens de eerste gelegenheid en die is nu. Dat moet kunnen. Als dat niet kan, weet ik niet hoe wij publiek moeten functioneren.

De heer **Haagsma**: Het enige verdrietige voor mevrouw Geluk is misschien dat zij deze vragen liever had gesteld. Die conclusie trek ik dan.

De **voorzitter**: Aan de verontrusting is uiting gegeven en er is een antwoord door de wethouder gegeven dat het contact met de bewoners in Bant wordt aangegaan en dat een toelichting zal worden gegeven. Dat lijkt me voor dit moment het belangrijkste. Uiteraard komt er een gedegen voorstel met inhoudelijke keuzen in de commissie en vervolgens in de raad.

Ik wil naar de derde vragensteller, de heer Bouma die een mini-enquête heeft gehouden over verkeerssituaties en daarover wil hij vragen stellen.

De heer **Bouma**: Mijnheer de Voorzitter. Wij hebben een vraag voor de verkeerswethouder. Voor ik die vragen ga stellen, is het verstandig een uitleg te geven.

Het moge bekend zijn dat in onze gemeente al jarenlang klachten te horen zijn over de verkeerssituatie in onze gemeente. Ongeveer een jaar geleden hebben we in de fractie gezegd, daarop willen we helder zicht hebben. Hoe doen we dat? Wij hebben dat gegoten in de vorm van een enquête. Wij hebben die een enquête over kleine verkeersergernissen genoemd. Inmiddels heb ik daarover wat meer gelezen en wij hebben niet het wiel uitgevonden. Dit soort ergernissen heet in vakjargon: subjectieve verkeersonveiligheid. Je hebt objectieve verkeersonveiligheid. Dat zijn de plekken, waar veel ongelukken gebeuren en daarop reageert de politie in het algemeen. Daarnaast heb je veel subjectieve verkeersonveiligheid. Noem het maar bijna-ongelukken die men constateert. Daarop is onze enquête gericht.

Wij hebben die enquête verspreid via een advertentie in de krant, via Internet en we hebben de enquête aan een aantal organisaties gestuurd. We hebben daarop aardig wat reacties gekregen. Ongeveer 110 mensen en instanties hebben gereageerd. Heel prettig verdeeld over Noordoostpolder, 50% kwam uit Emmeloord en 50% kwam niet uit Emmeloord. Zo'n 56% van de mensen die hebben gereageerd, bestond uit particulieren, 13% bestond uit reacties van scholen en 31% uit reacties van verenigingen.

We hadden zeven stellingen. Ik wil er twee noemen:

- de bewegwijzering in de gemeente moet worden verbeterd om zowel de veiligheid in het verkeer te bevorderen als om het onnodig omrijden te beperken;
- in mijn directe woonomgeving is sprake van een onveilige verkeerssituatie.

De andere stellingen lagen in het verlengde hiervan. Vooral die tweede stelling heeft veel reacties opgeroepen.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Mag ik een vraag stellen. Zijn dit inleidingen voor een vraag? We zijn met het vragenuurtje bezig? Of hebt u zich in de kalender vergist, dat u een jaar voor de verkiezingen alvast begint?

De heer **Bouma**: Ik ben begonnen met te zeggen, ik heb een vraag die ik moet inleiden. Ik heb met de griffier overlegd.

De heer **Wagemaker**: Mijnheer de Voorzitter. Ik wil nog een vraag stellen. Zit ik in de goede vergadering of zit ik toch in commissie III?

De **voorzitter**: Ik denk dat de heer Bouma nu naar een vraag komt.

De heer **Bouma**: De informatie geven wij aan de wethouder. Die staat op deze Cd-rom en die gaat vooral over hetgeen ik net heb genoemd. Wij hebben een topvier gedestilleerd, maar er kan veel meer worden uitgehaald. Die top vier luidt als volgt:

- de jeugd die op het trottoir en in het winkelgebied fietst en de scooters die te hard rijden, vormen een grote ergernis;
- de slechte bermen langs de smalle polderwegen kennen we allemaal als ergernis;
- de onoverzichtelijke verkeerssituatie in Emmeloord-Centrum kennen we ook allemaal als ergernis;
- de verkeerssituatie rondom scholen.

U ziet ze voor u, we hebben het uitgedeeld. Wij willen die actiepunten die u voor u hebt liggen, overhandigen aan de verkeerswethouder. Ik kan dat zo doen, maar dit past goed in een la. Om te voorkomen dat dit in een la belandt en niet wordt gebruikt, willen wij het in deze vorm aan de wethouder aanbieden. Wij hopen dat het op uw werkkamer komt te hangen. We hopen ook dat u het zo nu en dan ruilt of uitleent aan de burgemeester, want voor hem is er ook een aantal actiepunten bij. Als u daarnaar kijkt, hoop ik dat u antwoord geeft op de vraag. Wat mogen wij van de wethouder verwachten als reactie op deze punten?

De heer **Van der Est**: Daarop wilt u nu antwoord?

De heer **Bouma**: Ik moest een vraag stellen.

De heer Bouma overhandigt de actiepunten aan wethouder Ritsema.

Mevrouw **Straatsma**: Mijnheer de Voorzitter. Mogen wij in het vervolg allemaal om de buurt onze campagne hier komen openen, een fotograaf uitnodigen en dit en public presenteren?

De **voorzitter**: Als u dat in een vraag weet te gieten, u ziet dat dit moeilijk is, valt het te overwegen.

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. Ik neem uiteraard met zeer veel belangstelling kennis van hetgeen uit de enquête van het CDA hier nu op tafel is gelegd. Wij zullen kijken of er aanknopingspunten in zitten, waarmee we iets kunnen.

De **voorzitter**: We gaan nu aan de agendapunten beginnen.

VIII. Agendapunten

1. Controleprotocol 2004

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

2. Wijziging "Legesverordening 2005" (tweede wijziging)

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel met de aantekening dat de fractie van de VVD tegen stemt.

3. Vaststelling Algemene plaatselijke verordening Noordoostpolder

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

4. Startnotitie Wet maatschappelijke ondersteuning

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

5. Vaststelling Afvalstoffenverordening van de gemeente NOP

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

6. Milieuprogramma 2005

De **voorzitter**: Drie fracties hebben een voorbehoud gemaakt. Eén van de vragen was of het wel voldoende SMART was geformuleerd. De afdeling heeft zijn best gedaan om u te overtuigen en u ziet hier een kleine SMART formulering van het milieuprogramma. Als het u wat zuur wordt, kunt u dit zoet tot u nemen.

De heer **Tuinenga**: Mijnheer de Voorzitter. We zijn ons ervan bewust dat we op 23 december jl. als raad hebben besloten om het huidige milieuprogramma voort te zetten en een krediet van € 160.000,00 daarvoor beschikbaar te stellen en we zijn nu bij het uitvoeringsprogramma. In commissie III hebben we al een aantal opmerkingen gemaakt bij onder andere de actiepuntenlijst.

Bij actiepunt 5a, het pilotproject voor de inzameling van afval op het EcoPark, hebben wij vrij veel vraagtekens, zoals we in de commissie reeds kenbaar hebben gemaakt. Bij aanvang was één van de doelstellingen van het EcoPark dat het zichzelf moest bedruipen in-

zake afvalmanagement. Alleen huishoudelijk afval valt onder de zorgplicht van de gemeente.

Zonder de praktijksituatie te kennen heeft een extern adviseur dit pilotproject voorbereid. Hij geeft aan dat van de provincie een EPD-subsidie van 50% te verwachten valt, mits dit wordt aangevraagd voor 1 juni 2005. De kosten van de pilot zijn dan dus € 40.000,00. Daarvan worden onder andere een milieu-erf aangelegd en biocombakken aangeschaft. De realiteit is echter dat zich hier nog maar twee bedrijven met woningen hebben gevestigd en uit navraag blijkt dat dit voorlopig niet zal veranderen. Dit hangt natuurlijk van de economische situatie af. Tevens zijn wij van mening wij dat subsidiemogelijkheden niet leidend moeten zijn in beslissingen. Wij zetten grote vraagtekens bij de terugverdiendtijd bij de huidige bezetting. Onzes inziens is het beter dat we op dit moment de € 20.000,00 een andere bestemming geven en daartoe willen wij een amendement indienen.

De **voorzitter**: Is het verstandig, als u de inhoud hiervan nu alvast kenbaar maakt?

De heer **Tuinenga**: Dat zou kunnen.

De **voorzitter**: Dan kunnen anderen erop reageren.

De heer **Tuinenga**: Het amendement luidt:

"De raad van de gemeente Noordoostpolder, in vergadering bijeen op 24 maart 2005;

overwegende dat:

- de raad niet overtuigd is van de prioriteit die in het voorstel van het college wordt gegeven aan het pilotproject gezamenlijke afvalinzameling huishoudelijk en bedrijfsafval op het EcoPark (actiepunt 5a);

besluit:

- het voorstel aan te passen in dier voege dat de voorgestelde € 20.000,00 die met genoemd pilotproject gezamenlijke afvalinzameling is gemoeid, anders wordt besteed, namelijk:
 1. ten behoeve van actiepunt 5 zwerfafval en hondenpoep € 10.000,00 extra;
 2. ten behoeve van actiepunt 7 Milieucommunicatie, waarvan aan de naamgeving wordt toegevoegd "en educatie", eveneens € 10.000 extra."

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. De uitvoering van de jaarschijf 2005 van het meerjarenprogramma is, zoals in de commissie ook is opgemerkt, het stellen van prioriteiten en op grond van de wet is dit voorbehouden aan de raad.

Wij blijven moeite houden met de € 20.000,00 die is uitgetrokken voor het pilotproject EcoPark. Wat dat betreft zitten we op één lijn met de PU Het park is immers het stadium van akker nog maar net voorbij en er zijn pas twee bedrijven gevestigd.

Regeren is vooruitzien, maar als daarvoor zulke bedragen worden uitgetrokken, terwijl er andere, in onze ogen van een hogere noodzaak, blijven liggen, dan zetten wij de hakken in de klei.

Wij stellen voor het externe advies uit te stellen, niet af te stellen, tot het park meer body heeft. Wat ons betreft mag het budget 2005 worden verhoogd met betrekking tot de hondenpoep. Wij zijn het eens met de PU dat het restantbedrag meer aan communicatie, voorlichting en uitleg zou moeten worden besteed. Dan heb ik het over actiepunt 12b, want wij vinden het bedrag dat daarvoor is uitgetrokken, slechts € 2.300,00, erg mager. De rest van het programma dat overigens goed SMART is geformuleerd, kan wel worden uitgevoerd. Tot slot, bedankt voor de smarties.

Mevrouw **Wagenaar**: Mijnheer de Voorzitter. In principe was het voor ons een hamerstuk, ware het niet dat wij niet helemaal tevreden waren met de beantwoording van de vragen over de duurzaamheidspiegel.

Voordat u denkt dat de hele ziel en zaligheid van de PvdA/Groenlinks afhangen van de duurzaamheidspiegel, dat is niet zo, maar wij vinden het een mooi instrument dat regelmatig kan worden ingezet en waarbij ons een leuke spiegel wordt voorgehouden. Het kan geen kwaad daarin regelmatig te kijken.

Ik noem even een paar puntjes, waarbij wij het volledig niet eens zijn met het antwoord dat is gegeven door de wethouder en de afdeling. Er wordt bijvoorbeeld genoemd, het wordt een beetje onderuit gehaald, de waarde van die spiegel, hoe het is opgesteld. En er wordt gesteld, in die spiegel worden vaak punten aangehaald, waarbij je kunt scoren met het hebben van plannen en die plannen hebben we niet. Van de 109 vragen gaan er echter maar zeven over het hebben van een plan. Hiervan scoorde de gemeente er twee positief in de spiegel, dus waarover hebben we het? Een lage score in de spiegel, wordt in de beantwoording gesteld, zou te maken hebben met het al dan niet vrijmaken van een ambtenaar. Van de 109 vragen gaan er vier over dat aspect en in drie gevallen scoort de gemeente positief. Zo kan ik nog wel even doorgaan. Ik vind het heel jammer dat hiernaar een beetje tendentiekus is gekeken, dat het niet helemaal serieus is genomen en dat uiteindelijk in het uitvoeringsprogramma geen aandacht wordt besteed aan de duurzaamheidspiegel 2003. Ik wil er geen groot punt van maken, maar ik wilde het wel gezegd en genotuleerd hebben.

Ik heb mijn hele doos smarties al op, dus zo SMART was het wel. We hebben echt kunnen zien dat de afdeling werk ervan heeft gemaakt en dat is geprobeerd het op die manier te doen. Het kan wat ons betreft nog een beetje beter, maar we gaan niet erover zeuren. We komen vrolijk ieder jaar erop terug en we proberen om de indicatoren elk jaar een beetje sterker aan te scherpen.

Dan ga ik even in op het amendement. Daarmee zijn we het in principe wel eens, ware het niet dat wij die € 10.000,00 extra voor milieucommunicatie en beter concreter naar het milieueducatiecentrum willen hebben. Als er meer mensen meegaan met dit amendement zou ik willen vragen, het is goed dat het in communicatie wordt gestoken, maar laten we het in het natuureducatiecentrum stoppen. Het is bijna hetzelfde, maar in Zeevolde was ook zo'n centrum opgezet zonder geldelijke steun van de gemeente. U hebt in de krant kunnen lezen dat het niets is geworden. De stekkers zijn er alweer uit. Dat moeten we hier eigenlijk niet doen. Geef die mensen die € 10.000,00 extra mee, dan maken ze een mooie start en dan hebben we daar een centrum, waarover we het al jaren hebben. ik zou de mensen van de PU willen vragen, milieueducatie of natuur- en milieueducatiecentrum, hierin zit niet zoveel verschil, zouden jullie daarin met ons willen meegaan? Ik vraag het ook aan de rest.

De **voorzitter**: Mag ik de PU vragen wat ze van de suggestie van de PvdA/Groenlinks vinden? Ligt dan wel of niet in uw lijn?

De heer **Tuinenga**: Mogen wij even wachten met een reactie?

De **voorzitter**: Dat mag, maar het maakt het handiger, als we de ronde voortzetten, als anderen ook erop reageren.

De heer **Tuinenga**: Ik denk niet dat we hiermee veel problemen hebben. Als het naar educatie gaat, dan naar het centrum misschien.

De **voorzitter**: Als het in dezelfde lijn ligt, dan hebt u de steun van de PvdA/Groenlinks.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Mag ik mevrouw Wagenaar een vraag stellen? U praat over € 10.000,00. Betekent dit dat u die afhaalt van die € 20.000,00 die was uitgetrokken voor het EcoPark? Dat is wat u betreft van de baan.

Mevrouw **Wagenaar**: Ja, dat is van de baan.

De heer **Bouma**: Mijnheer de Voorzitter. Wij hebben in de commissie begrepen dat een jaar uitstel niet zo handig is.

Als je niet meteen met de eerste bedrijven op een bedrijvenpark begint, is het bijna niet meer te realiseren om een gezamenlijk plan op te zetten. Uitstel is dus zeer waarschijnlijk afstel. Het CDA kan leven met het idee dat het bedrag van € 20.000,00 wordt verdeeld over de onderwerpen zwerfafval en hondenpoep. We hebben deze week in dit huis een bijeenkomst gehad van de Lokale agenda 21, waarin voldoende ideeën zijn geventileerd, waaraan we die € 10.000,00 kunnen besteden. De rest van het bedrag voor een educatief centrum spreekt ons wel aan, maar we realiseren ons dat we het dan hebben over een reservering. Want er zijn nog geen concrete plannen. Bedoelt u dat? Mocht het niet doorgaan, dan komt het uiteraard ergens anders voor beschikbaar? Als we het zo zeggen, kan het CDA daarmee prima leven.

Mevrouw **Binksma**: Mijnheer de Voorzitter. De VVD wil ook een korte reactie geven, ten eerste over het amendement en ten tweede aanhakend op het eerdere voorstel dat in september is vastgelegd, het meerjarenprogramma. Toen hebben de PvdA/Groenlinks en de VVD nogal wat woorden gewijd aan de vervuiling van de openbare ruimte en daarover is deze week nog eens een keer gesproken. Het houdt de gemoederen nogal bezig. Dat is ook te danken aan betrokken burgers en het heeft bij veel mensen de aandacht. Het is duidelijk dat hierop adequaat moet worden gereageerd, omdat het als een soort speerpunt naar voren komt. De PU stelt voor om extra geld aan dit fenomeen te besteden, maar de VVD heeft altijd gezegd dat de verantwoordelijkheid natuurlijk ligt bij de eigenaren van honden. Het is dan ook niet uit te leggen, als hondenbelasting wordt geheven, dat daarvoor niets gebeurt. Wij menen dus dat er een rechtstreekse koppeling zou moeten zijn. Wij gaan niet mee met het amendement, ook omdat ik uit de beantwoording op vragen in de commissie heb begrepen dat het uitstel voor de gezamenlijke inzameling op het EcoPark vanaf het begin moet worden aangepakt. We stemmen dus in met het voorstel.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. We hebben in de commissie gehoord dat er andere gedachten waren over de besteding van het bedrag, maar het heeft ons toen niet zover gebracht dat we hierover anders zijn gaan denken.

Wij zouden van de wethouder willen horen hoe hij het ziet. Uiteraard is het bedrag door het college opgevoerd en men heeft een bepaald idee voor de besteding. Het kan ook een reservering zijn die bijvoorbeeld over meerdere jaren geldt en die niet direct wordt uitgegeven, omdat er misschien te weinig animo is. Ik heb ook het CDA horen zeggen dat men vanaf het begin moet beginnen met een goede ophaaldienst voor het vuil daar. Kun je dat uitstellen, of je moet inderdaad het plan klaar hebben op het moment dat het EcoPark volloopt. Ik denk dat je hiernaar eerder moet kijken en niet moet wachten tot het helemaal vol is. Als u het bedrag nu wegschrijft, denk ik dat het onderzoek niet zinvol meer is. Ik denk dat we het dus moeten handhaven.

Als men dan zegt het op een andere manier te willen besteden, wij hebben in die commissie al gezegd, nog meer inzet voor controle en toezicht op het tegengaan van zwerfafval en hondenpoep, dat lijkt ons zeker niet aan de orde. Laten we eerst een proberen om dit met deze 0,5 fte te doen en te kijken of het ook werkt, want dat is nog maar de vraag. Het betoog van mevrouw Binksma, wie eigenlijk verantwoordelijk is, dat zijn de bazen en daarmee moeten we op een andere manier kunnen omgaan. Het zal ook moeilijk zijn ze op heterdaad te betrappen. Het lijkt me vreemd, als controleurs midden in de nacht gaan kijken of honden het niet op de verkeerde plek doen. Ik vind de zin van die maatregel dus toch al niet zo groot. Die andere besteding zien we zeker niet zitten.

Voor het natuur- en milieueducatiecentrum misschien nog wel. Dat dragen wij een warm hart toe, maar wij denken dat het bedrag voor het EcoPark moet worden gehandhaafd. Graag nog even iets van de wethouder, hoe hij dat denkt in te vullen.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Mijnheer de Voorzitter. Het EcoPark bestaat uit een aantal componenten en is door de raad aangewezen als een woon-werklocatie. Hoe ga je daarmee om? Voor het huisvuil hebben we een inzamelverplichting en er is bedrijfsafval. Hoe ga je met die stromen om? Dan komt bij het EcoPark de component van GFT. Je moet een systeem starten op het moment dat daar de eerste zit, want ook het eerste

bedrijf moet het bedrijfsafval kwijt en die maakt afspraken daarover. Als een tweede bedrijf het dan met een concurrent doet, heeft iedereen zijn voorzieningen. Als het vol is, is het niet meer mogelijk om één overeenkomst te sluiten. Ik zou ervoor willen pleiten het bedrag te handhaven. Het staat voor een paar zaken.

In de eerste plaats voor het aanschaffen van een biocombak. Dat is een grote composteerbak die uitstekend past in het concept van het EcoPark. Verder wordt het gebruikt om een collectief inzamelingscontract af te sluiten en een contract voor klein chemisch afval, want dat kan niet naar Het Goed worden gebracht. Als je op dit moment een collectief contract afsluit samen met het EcoPark, worden de deelnemers in de vereniging van eigenaren de verplichting opgelegd om aan dat collectief contract deel te nemen en dan kunnen ze erin groeien. De gemeente kan zich dan uiteindelijk terugtrekken en dan gaat de vereniging van eigenaren de overeenkomst aan. Het is dus een ingroei-model, waarop overigens wel zou kunnen worden bezuinigd. Er kan worden gekeken of de inrichting van een milieuerf naar achteren kan worden geschoven om kostentechnische redenen.

Ook speelt mee dat er een convenant verpakkingen komt, waardoor het mogelijk in een ander licht komt te staan. Het college is echter van mening dat er positieve elementen in zitten.

Er wordt een aantal suggesties gedaan over de besteding van het geld. Ik hoop dat helder is hoe het college erover denkt en welke mogelijkheden er zouden zijn. Als je gaat verdelen naar een natuur- en milieueducatiecentrum, is dat op zich een sympathieke gedachte. In het verleden heeft het college een onderzoek naar het vestigen van zo'n centrum ondersteund en de meest gewenste locatie zou op de boerderij in het Emmelerbos zijn. De middelen om het rond te krijgen zijn echter uiterst beperkt, waardoor er discussie is of er iets kan komen wat bestemmingsplantechnisch daar kan. Er wordt dus gekeken of het mogelijk is om meer geld bij elkaar te sparen. Er is € 14.000,00 beschikbaar als een eenmalige bijdrage. Dan blijft het exploiteren over. Het lijkt het college niet verstandig om een structurele bijdrage te geven. Het onderzoek is dus niet zo dat we daarvoor op redelijk korte termijn een bedrag kunnen wegzetten. Als dat niet kan, kun je het reserveren, maar dan gebeurt er dit jaar dus niets met die € 10.000,00.

Een bedrag van € 10.000,00 extra voor zwerfafval en hondenpoep klinkt heel sympathiek, maar het college wil daarmee eerst ervaring opdoen. Het wordt dan € 35.000,00 in totaliteit. Dat is een fors bedrag en het lijkt het college verstandig om eerst eens te kijken en ervaringen op te doen. Mochten die ervaringen goed zijn, kan het ook het jaar daarop.

We kunnen discussiëren over de duurzaamheidspiegel, maar het lijkt me beter dit op een ander moment te doen.

Het budget voor het EcoPark is eenmalig. Het is geen reservering. Het zou daarmee in de benen kunnen worden gezet. Ik heb de argumenten genoemd op basis waarvan het college denkt dat het een goed voorstel is.

De **voorzitter**: Ik begrijp dat het college het amendement afwijst.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Mijnheer de Voorzitter. Er is een mogelijkheid om € 10.000,00 terug te pakken in het milieuerf. Dan gaat de besteding over € 10.000,00, waarvan het college aangeeft dat het in 2005 niet op het natuur- en milieueducatiecentrum kan worden toegepast.

De **voorzitter**: Ik begrijp dat het amendement wil dat het geld niet aan het EcoPark maar aan andere doelen wordt besteed en dat het college dat niet overneemt.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Het college stelt voor dat door midden te knippen.

De heer **Bouma**: Wat bedoelt u? € 10.000,00 bij het EcoPark laten?

Wethouder de heer **Van Meijel**: € 10.000,00 voor het EcoPark voor die biocom en het collectieve inzamelingscontract voor huisvuil en bedrijfsvuil en klein chemisch afval, omdat je dat moet doen bij de start van het EcoPark. Dat kun je niet uitstellen.

De heer **Bouma**: Met die € 10.000,00 kunt u uit de voeten?

Wethouder de heer **Van Meijel**: Ja.

De **voorzitter**: Ik begrijp dat het college zegt, wij hechten eraan om toch te beginnen met het EcoPark, maar het kan minder. Dan blijft er dus € 10.000,00 voor de doeleinden zoals die onder andere door de PU zijn genoemd.

De heer **Tuinenga**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb bij aanvang van het project EcoPark gezegd dat één van de doelstellingen was dat het zichzelf moest bedruipen inzake afvalmanagement. Zo staat het in de stukken. Alleen is er een zorgplicht voor huishoudelijk afval. Dan vind ik het van de gekke om op het ogenblik dure biocombakken neer te zetten voor twee bedrijven. Alles kan worden uitgesteld. Dan kan dit toch ook worden uitgesteld? Wij handhaven ons amendement.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Enerzijds heeft de wethouder mij wel overtuigd van het feit dat er dus kennelijk ruimte zit in de besteding voor het EcoPark. Ik dacht dat hij in eerste instantie suggereerde, het is € 20.000,00 en dat is het dan, maar kennelijk kan het voor de helft. Dat vind ik een winst. Aan de andere kant zegt u dat het meteen bij de start moet. Dan had u dus echt bij de start moeten beginnen, voordat er ook maar één bedrijf was. Het derde bedrijf is al in aanbouw. Voordat het is gerealiseerd, zijn we misschien al twee of drie bedrijven verder en dan loopt u ook achter de feiten aan. Dat argument vond ik niet zo heel steekhoudend.

Wel is het winst dat er ruimte is van € 10.000,00. Wij zijn daarmee akkoord dat dit wordt besteed aan een natuur- en milieueducatiecentrum. De richting die de PvdA/Groenlinks heeft genoemd, is ook de richting die wij zouden willen. Wij zeggen alleen in wat ruimer verband, het liefst milieucommunicatie, maar een educatiecentrum zit daarin. Dus wat ons betreft akkoord.

De heer **Bouma**: Mijnheer de Voorzitter. Gezien het antwoord van het college heeft het CDA de neiging met die variant mee te gaan. Als het gebeuren bij het EcoPark ook voor € 10.000,00 kan, dat is de helft minder.

Ten aanzien van het educatief centrum: – wat wij ook een warm hart toedragen –, wij kunnen het toch niet besteden, dus reserveren heeft geen zin. Op het moment dat het aan de orde is, zullen de gelden die daarvoor nodig zijn wel komen. Wij kunnen prima meegaan met het voorstel € 10.000,00 laten bij het EcoPark en die andere € 10.000,00 toevoegen aan zwerfafval en hondenpoep.

De **voorzitter**: Nu hebben we een derde variant. Doet u dit bewust?

De heer **Bouma**: We moeten er toch uitkomen? Dan moet u het een klein beetje aanpassen.

De **voorzitter**: Met het aantal varianten neemt de haalbaarheid niet toe. Het is helder en het mag allemaal.

Mevrouw **Binksma**: Mijnheer de Voorzitter. Wij blijven bij de opstelling, zoals we net naar voren hebben gebracht. Het is altijd prettig, als een bepaalde post minder gaat kosten. Dat kan meteen een goede bezuiniging zijn. Het hoeft niet meteen weer worden bestemd.

De **voorzitter**: Dat is alternatief 4.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. Naarmate de bedragen kleiner worden, wordt de raad sterker in het maken van alternatieven.

Ik had al een beetje gedacht, en ik hoor dat ook uit de woorden van de wethouder, dat hij inderdaad met minder geld toekan voor wat het EcoPark betreft. Als dat zo is, is dat een nieuw inzicht. Dan gaan we ervan uit dat het voor € 10.000,00 kan. Dat er al een paar bedrijfjes zit, zij dan zo. Hopelijk komen er nog veel bij en dus zal het een zeer zinvolle investering zijn.

Dan blijft € 10.000,00 over. Wij hebben al eerder gezegd, hondenpoep en zwerfafval is voor ons geen topprioriteit. Die besteding zien wij dus niet zitten. Wij zien het wel zitten in de ontwikkeling, de voorbereiding van een natuur- en milieueducatiecentrum. Nu zegt het college wel dat daaraan niets valt voor te bereiden, maar ik heb wel eens een notitie gezien, waarin stond dat er heel wat vanuit particuliere zijde komt, dat er dus niet zoveel ontbreekt. Dan zou ik zeggen, laten we toch proberen die hobbel nu te nemen en met alternatieven te komen, als het te duur zou zijn bij de kinderboerderij. Dan zijn er misschien andere mogelijkheden in het centrum. Laten we daar toch voor gaan, want we kunnen het nu nog mooi ontwikkelen en dan hebben we ook de tijd ervoor.

Wij willen erin meegaan om die € 10.000,00 te besteden aan het natuur- en milieueducatiecentrum.

De heer **Tuinenga**: Mijnheer de Voorzitter. Ik snap er niets meer van. Het lijkt wel of we op de markt staan. De een biedt hier en de ander biedt daar. Ik snap niet, waarom deze discussie niet in de commissie verder is gevoerd. Opeens zit in dit verhaal € 10.000,00 ruimte. Misschien zijn er nog wel meer mogelijkheden om op te bezuinigen.

De heer **Voorberg**: Er zijn nieuwe inzichten, die hadden we in de commissie niet. Ik heb van u toen wel gehoord dat u het anders wilde hebben, maar geen concreet voorstel.

Mevrouw **Wagenaar**: Mijnheer de Voorzitter. Na rijp beraad willen we een verdeling en gaan wij voor € 10.000,00 voor het EcoPark en € 10.000,00 voor het milieueducatief centrum. We gaan mee met de wethouder dat we 0,5 fte inzetten voor de hondenpoep en dat evalueren. Wij gaan mee met deze variant.

Ik moet van de heer Van der Est het CDA oproepen om met ons mee te gaan.

De heer **Bouma**: Wij gaan met u mee.

De **voorzitter**: Dat betekent dat u de hondenpoep wisselt voor de educatie. Dat is een mooi moment, want er ontstaat nu een meerderheid. Wil de wethouder reageren of kan ik proberen samen te vatten?

Wethouder de heer **Van Meijel**: Mijnheer de Voorzitter. Het college acht dit een goede ontwikkeling.

De **voorzitter**: Mag ik concluderen dat het voorstel om de post van € 20.000,00 voor het EcoPark te verlagen tot € 10.000,00 en de resterende € 10.000,00 in te zetten voor de milieueducatie instemming heeft van D66, PvdA/Groenlinks en het CDA en Christen-Unie/SGP?

De heer **Tuinenga**: Mijnheer de Voorzitter. Ik wil nog graag een keer mijn verbazing uitspreken over dit verhaal. Ik ben van mening dat dit in de commissie beter had moeten worden uitgediept. Dat er staande de vergadering € 10.000,00 wordt weggegeven, vind ik een merkwaardige zaak. Ik weet niet hoe het was afgelopen, als het amendement er niet had gelegen.

Mevrouw **Wagenaar**: Dan was wel iemand anders ermee gekomen. U komt met een amendement en dat roept vragen op en nieuwe discussiepunten. Dat is niet erg, maar dan kan het ook een andere wending nemen. U hoeft niet verbaasd te zijn. Dit is gewoon een logisch gevolg.

De **voorzitter**: Dat zou ook mijn antwoord voor een deel zijn geweest. Uw fractie dient een amendement in. Dat prikkelt de creativiteit van anderen. Die zeggen, dat kan ook anders. De wethouder zegt, ik zou het niet helemaal volgen, want we willen wel beginnen met het EcoPark, maar het kan misschien wat minder. Dat is een nieuw gegeven dat met uw voorstel de creativiteit prikkelt. Ik denk dat die discussie op dit moment in deze raad thuishoort. We moeten het niet iedere keer doen.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. Onze verbazing ligt in het feit dat in de commissie duidelijk door een meerderheid de moeite met dit bedrag is uitgesproken. Als de wethouder op dat moment was gekomen met de vermelding dat het wel minder kon, hadden we deze discussie hier niet gehad, want dan hadden we ter plekke een invulling gevonden.

De **voorzitter**: Dan kun je zien dat de commissievergadering zin heeft gehad, omdat dit het denken heeft bevorderd.

Mag ik concluderen dat het besluit zoals ik het heb geformuleerd de wijziging is en dat het voorstel daarmee in meerderheid is aangenomen?

Mevrouw **Binksma**: De VVD is tegen het milieueducatief centrum, omdat wij al eerder hebben aangegeven te bezuinigen op het milieuprogramma.

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het gewijzigde voorstel met de aantekening dat de fracties van de PU en de VVD tegen stemmen.

De voorzitter schorst de vergadering.

Schorsing

De **voorzitter**: Ik heropen de vergadering. We hebben bij het vaststellen van de vergadering afgesproken dat de motie die wordt ingediend door de ChristenUnie/SGP en wordt ondersteund door de fractie van de VVD en D66 onderdeel van de beraadslagingen uitmaakt. Ik zou de heer Nentjes het woord willen geven om dat toe te lichten.

6a. Motie over het ziekenhuis

De heer **Nentjes**: Mijnheer de Voorzitter. Nadat mevrouw Le Grand in april 2004 haar in opdracht van het college gemaakte rapport presenteerde, besloot de raad het college op te dragen om bij de Raad van Toezicht en Raad van Bestuur aan te dringen op uitvoering van de in het advies aan het college en second opinion genoemde aanbevelingen. In de bijeenkomst in december 2004 met de Raad van Bestuur stonden alle fracties nog op het standpunt dat de aan het college gegeven opdracht niet aan kracht had ingeboet. Blijkbaar geldt nog steeds: wie betaalt, bepaalt, want wat schetst onze verbazing? In de in opdracht van de IJsselmeerziekenhuizen gemaakte rapport maakt mevrouw Le Grand een draai van 180°. Blijkbaar is er in zo'n korte tijd zoveel veranderd.

Gezegd moet worden dat mevrouw Le Grand haar verhaal wel kan verkopen. Immers het college draait ongekend soepel mee, inbegrepen de taakwethouder die niet veel van zijn verkiezingsbeloften heeft waargemaakt.

Saillant detail is dat het door het platform opgestelde tienpuntenplan in november 2004 samen met het college van Urk door het college werd omarmd en onderschreven. Inmiddels mag mevrouw Le Grand verder gaan met een vervolgoopdracht. Dat het ziekenhuis ongeduldig is, blijkt vandaag uit het simpele feit dat een specialist uit de Emmeloordse tak met onmiddellijke ingang is gedwongen zijn verrichtingen te staken. Het zal ongetwijfeld bekend zijn dat deze specialist op non-actief is gesteld.

Ook zonder vervolgrapport en onafhankelijk of het college wel of niet instemt met de gewijzigde inzichten van mevrouw Le Grand gaat de Raad van Bestuur verder met de afbraak van de laatste restanten van wat eens een goed geoutilleerd ziekenhuis was.

In de commissie van 7 maart jl. hebben wij al aangegeven het ongewenst te vinden om overbodige en ongewenste aanbevelingen te doen richting Raad van Bestuur. In de tussenliggende weken zijn we slechts gesterkt in de overtuiging dat dit een juiste opstelling van onze fractie was, evenals van de VVD, terwijl D66 toen nog een voorbehoud maakte. Inmiddels ligt er een motie op tafel die wordt ingediend door de ChristenUnie/SGP, de VVD en D66. Graag vernemen wij van de overige fracties hoe zij tegen deze motie aankijken en op welke manier zij deze motie zullen ondersteunen.

De motie luidt:

"De gemeenteraad van Noordoostpolder in vergadering bijeen op 24 maart 2005;
gezien het advies functieverdeling IJsselmeerziekenhuis getiteld "Een zorgzekere toekomst" d.d februari 2005;
gelezen het standpunt van het college van burgemeester en wethouders zoals verwoord in de memo aan raadscommissie 1 op 7 maart 2005;
gezien het besluit dat de gemeenteraad op 22 april 2004 in meerderheid heeft genomen en dat luidt als volgt: "de raad draagt het college op alles in het werk te stellen, dat de Raad van Toezicht de conclusies van het rapport Le Grand overneemt en inbedt, implementeert in het Plan van Aanpak";
gezien prioriteit 15 in het collegeprogramma 2002-2006;

overwegende dat:

- in het advies "een zorgzekere toekomst" geen dan wel onvoldoende rekening is gehouden met de opmerkingen in het nulpuntenplan van het platform;

gezien het feit dat:

- de verdeling van ziekenhuisfuncties conform het advies "Een zorgzekere toekomst" nog minder functies bij het dr. Jansenziekenhuis laat overblijven dan er nu nog zijn en in geen verhouding staat tot het Plan van Aanpak dat door alle partijen als uitgangspunt is gekozen;

overwegende dat:

- dit advies in tegenstelling tot de ambitieuze titel geen zekerheid in de toekomst biedt voor voldoende ziekenhuiszorg voor Noordoostpolder en Urk doch een richting uitgaat die het zorgaanbod terugbrengt tot dat van een polikliniek;
- de acute zorg zoals in het advies verwoord niet verantwoord kan plaatsvinden doch in het dr. Jansenziekenhuis slechts een behandelpost overlaat voor laagcomplexe aandoeningen die door een arts-assistent mogen worden verricht;
- bij de acute opvang niet duidelijk is waarmee men wel en waarmee men niet terecht kan in het dr. Jansenziekenhuis;
- voor het perspectief dat in het advies wordt geschetst geen financiële onderbouwing aanwezig is en sterk wordt ingezet op samenwerking publiek/commercieel/privaat;
- op deze wijze de gewekte verwachting voor het toekomstperspectief niet wordt waargemaakt;
- indien de raad nu besluit om het genoemde advies te accepteren de raad in een later stadium geen argumenten heeft om meer ziekenhuiszorg behorend bij een volwaardig ziekenhuis in Emmeloord te bepleiten;

besluit:

- a. niet in te stemmen met het advies "Een zorgzekere toekomst";
- b. vast te houden aan haar doelstelling te komen tot een basisziekenhuis in Emmeloord, waarin tenminste 7/24 uur spoedeisende hulp en moeder- en kindzorg zowel klinisch als poliklinisch wordt aangeboden;
- c. de Raad van Bestuur, de Raad van Toezicht van de IJsselmeerziekenhuizen dringend te verzoeken in de langetermijnstrategie die wordt opgemaakt uit te gaan van de onder b genoemde doelstelling en daarbij rekening te houden met het tienpuntenplan dat door de colleges van burgemeester en wethouders van Noordoostpolder en Urk en Platform Zorggebruikersbelangen Noordoostpolder-Urk is opgesteld;

en gaat over tot de orde van de dag."

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Ik wil graag een toelichting geven op mijn aanvankelijk voorbehoud in de commissie.

Of de Raad van Bestuur en de Raad van Toezicht zich iets zullen aantrekken van onze mening zal moeten blijken. Voor de zoveelste keer heb ik de dossiers doorgeworsteld en de rode draad is een steeds verder afkalvend vertrouwen in de goede afloop ondanks onze positieve grondhouding in het eerste en ook in een later stadium.

Mevrouw Le Grand, eerst door ons ingehuurd en nu ingehuurd of ingepakt door het ziekenhuis, plaatst kritische kanttekeningen bij het Plan van Aanpak. Als we deze kritiek op ons laten inwerken, kunnen we niet anders concluderen dat weliswaar wordt gesproken over een ziekenhuis op twee locaties, maar dat wij feitelijk gaan naar het niveau van dependance, zo u wilt polikliniek. Gemiste kansen in het rapport zijn het ontbreken van een uitgebreide communicatieparagraaf, want met een vast patiëntenpanel alleen creëer je geen draagvlak en een financiële paragraaf.

Wij zijn ingehuurd om op te komen voor de belangen van onze inwoners. Dat we niet meer kunnen terugkeren naar de oude situatie is duidelijk en wordt zo langzamerhand door iedereen, morrend, geaccepteerd. De tweede strohalm die we hadden, het Plan van Aanpak, wordt volgens ons nu verder uitgekleeft. Hoe ver moet ons acceptatievermogen gaan? Waar ligt de grens? De bevolking wil niets anders dan een moderne, adequate ziekenhuisvoorziening en dat hoeft niet per definitie op alle onderdelen in Emmeloord. We willen alleen maar de garantie dat er nog iets van een ziekenhuis overblijft. In het rapport zien we die garantie niet terug. Daar zit bij ons de crux.

Daarentegen lopen we niet voor onze verantwoordelijkheid weg. Oproepen om maar niet naar het ziekenhuis in Lelystad te gaan, zijn volgens ons signalen van frustratie en onmacht, maar helpen niet om de noodzakelijke adherentie voor het voortbestaan van de restanten van ons ziekenhuis, essentieel, te verbeteren.

Voor ons speelt ook nog een rol dat een opbouwende kritiek, bijvoorbeeld van de zijde van het Platform, niet echt serieus is bekeken, zelfs is genegeerd. Wij twijfelen niet aan de deskundigheid van mevrouw Le Grand, maar we verwachten wel van haar dat zij de punten en de argumenten die het Platform heeft ingebracht, aantoonbaar becommentarieert. Van een adviseur van haar kaliber verwachten wij niet anders. Het Platform wijst bijvoorbeeld op de taak van de arts-assistenten en in relatie hiermee de huisartsenpost en de ambulancevoorziening. Niets van terug te vinden. Zoals in de commissie door ons is opgemerkt, is dit voor ons een reden, eigenlijk nog te vroeg, om een stellige uitspraak te doen over het rapport.

De wethouder heeft daarentegen opgemerkt dat de opmerkingen van het Platform wel degelijk zijn meegewogen. Ik heb het drie, vier keer gelezen, maar ik kan ze niet vinden. Om deze reden denken wij dat we het advies "Een zorgzekere toekomst" maar voor kennisgeving moeten aannemen en onze gevoelens over deze onzekere toekomst kenbaar moeten maken, hoewel het gewicht nog ter discussie staat.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. De inwoners van Noordoostpolder, Urk en omstreken hebben hun keus al gemaakt, als het gaat om ziekenhuiszorg. Volgens het memo van het college van 7 maart 2005 en ook uit wat bleek uit de afgelopen commissievergadering hebben het college en de collegepartijen duidelijk gemaakt dat ze achter het advies van mevrouw Le Grand staan. Een ziekenhuis in Lelystad, een dependance of een polikliniek in Emmeloord, waar eerst een ziekenhuis stond dat langzamerhand financieel is uitgekleeft, later ook materieel en waar de mensen nu ook één voor één worden weggestuurd, tot en met vandaag toe.

Met het memo van het college heeft het college ook één van haar prioriteiten laten vallen, maar het heeft wel vaker iets laten vallen, ook de afspraken die in het tienpuntenplan zijn gemaakt. Zo zijn er wel meer beloften gebroken.

Sommige partijen hebben kroonjuwelen, sommige partijen komen door die kroonjuwelen ook in colleges of in regeringen.

Als je dan zo'n kroonjuweel kwijtraakt, gebeurt het soms dat er politici zijn die daaruit de politieke consequenties trekken, maar daarvoor heb je heel veel politieke moed nodig. Op dit moment hebben we in deze gemeente geen heldere visie wat betreft het voorzieningenniveau. Er wordt steeds meegewaaid met allerlei winden die vooral uit de Lelystadse hoek komen en het verandert iedere keer nog. Het wordt iedere keer minder. Het advies van mevrouw Le Grand is het advies van het college, is het advies van de Raad van Bestuur. Veel handen op één buik en veel handen die beslissen dat het hier steeds minder een ziekenhuis wordt. Steunen we nu het advies van mevrouw Le Grand, dan staan we op een onomkeerbaar moment. Steunen we dit advies, dan draaien we feitelijk het licht uit van het ziekenhuis. Laten we dan de naam ook maar eraf halen. Dr. Jansen was een huisarts, het ziekenhuis wordt op deze manier een huisartsenpost+. De VVD wijst het advies af. De motie spreekt voor zichzelf en ik wil tegelijkertijd ook uw aandacht voor de verklaring die is opgesteld door het Platform Zorggebruikersbelangen dat heel helder en duidelijk de mening van de bevolking van Noordoostpolder weergeeft en zo ook die van de VVD.

De heer **Reijenga**: Mijnheer de Voorzitter. Wat moet ik van de motie zeggen? We zijn hierop in de commissie uitvoerig ingegaan. Er ligt geen raadsvoorstel. We hoeven nergens mee in te stemmen of iets af te wijzen. Het college legt ons geen motie voor maar een memo. Over dat memo hebben we in de commissie voldoende gezegd. Het CDA heeft in het verleden ook duidelijk gemaakt waar ze staat. Wat dat betreft is op 22 april 2004 een soort waterscheiding opgetreden tussen een aantal partijen in de raad.

Ik heb met spijt moeten constateren dat wat dat betreft de opdracht die aan het college is gegeven en die nu zichtbaar wordt in het rapport van mevrouw Le Grand, maar dan in dienst van het ziekenhuis, veraf ligt van wat we bedoelden. Ik heb dat in de commissie ook toegelicht. Ik heb toen ook gezegd dat het voor het CDA een worsteling is om te kijken of we wel met dat memo moeten instemmen. De vraag of dat instemming vraagt is op dit moment niet aan de orde.

Wat betreft de punten in de motie, een aantal zaken zou het CDA zeker kunnen onderschrijven, maar het doet merkwaardig aan dat wordt gevraagd de Raad van Bestuur iets aan te bieden, terwijl een aantal fracties in april 2004 van mening was dat niet meer moest worden gecommuniceerd met de Raad van Bestuur en Raad van Toezicht. Ik denk niet dat deze motie iets toevoegt om dat wat we allemaal willen en wat ons uitgangspunt was, verwoord in de motie van 22 april 2004, ook maar een centimeter, zelfs een millimeter dichterbij te brengen.

Nogmaals, mevrouw Le Grand moest de bandbreedte opzoeken. Dat is gebeurd en die bandbreedte bleek minimaal te zijn. Ik heb dat namens het CDA in de commissie zeker betreurd. Om dan te zeggen, goed we nemen er afstand van, wij hebben gezegd dat we het voor kennisgeving aannemen. Ik kan me wat dat betreft redelijk vinden in het betoog van de heer Vermeulen. Ik denk dat dit een evenwichtig verhaal is. Natuurlijk willen we allemaal iets anders dan wat er op dit moment uitkomt.

Het CDA zal de motie niet steunen, dat zou tegen de wijze van opereren zijn, zoals we dat de afgelopen periode hebben gedaan. Wel wil ik de wethouder, die in gesprek blijft met de Raad van Bestuur, op het hart drukken dat met name de zaken die gaan over acute hulp en spoedeisende eerste hulp, op zo kort mogelijke termijn worden gerealiseerd en dat er duidelijkheid komt over de € 2,4 miljoen die is toegezegd vanuit Den Haag. In het gesprek dat wij hebben gehad met mevrouw Le Grand, heeft de heer Perreira uitleg gegeven over die € 2,4 miljoen en dan klopt het sommetje, maar hoe het echt is gegaan, willen we op korte termijn van de wethouder weten.

Het is teleurstellend wat eruit is gekomen ten aanzien van het rapport dat er nu ligt. Het CDA doet daarover niet moeilijk. Er ligt een klein perspectief. Dat ziet een deskundige en mevrouw Le Grand is zeker een deskundige en ze is integer. Dat heb ik de voorzitter van het Platform deze week horen uitspreken. Wij zijn van mening dat we de motie niet kunnen steunen, maar dat betekent niet dat wij de zaken zoals die nu gaan met het ziekenhuis niet betreuren. Wij zullen doorgaan om, hoe het ook mogelijk is, te proberen eruit te halen wat erin zit.

Mevrouw **Geluk**: In het memo van het college, punt 2, staat heel duidelijk dat het college bij de Raad van Bestuur erop zal aandringen dat het advies integraal moet worden geïmplementeerd. Daar staat u dus nog steeds achter?

De heer **Reijenga**: Ik heb in de commissie gezegd dat het een lastig dilemma is, met name punt 2. Als ik echter alle afwegingen maak ten aanzien van niets uitspreken, wel uitspreken, te zeggen ik stem er niet mee in, het CDA wil in gesprek blijven en denk ik dat het beter is dat je dan zegt: college ga uw gang. Er wordt geen raadsuitspraak gevraagd. Het gaat om een memo. Het college is in gesprek met de Raad van Bestuur en legt daarover verantwoording af.

De heer **Nentjes**: Het college heeft het memo naar de raad en naar commissie I gestuurd. Er is in commissie I over gesproken. U kunt dan wel zeggen dat de raad niet om een uitspraak wordt gevraagd, maar impliciet doet u wel een uitspraak. Dat zou in het monisme passen, in het dualisme zeker niet. Daar gaan de collegepartijen wel vaker mank aan, dat ze redelijk monistisch opereren. U kunt nu door middel van de motie de deur openhouden en als u dat niet expliciet uitspreekt, geeft u daarmee groen licht aan de uitvoering van het rapport van mevrouw Le Grand en heeft u geen recht van spreken meer om naderhand te zeggen, wij willen wat meer in ons ziekenhuis. Als u nu niet duidelijk maakt richting Raad van Bestuur dat u dit geen goede richting vindt, bent u uw rechten kwijt.

De heer **Reijenga**: Ik dacht even aan de kroonjuwelen van mevrouw Geluk. Ik meen dat de heer Nentjes mij een keuze wil opdringen, een valse keus die niet aan de orde is. Het gaat niet om een keus wel of niet. U suggereerde heel vaak dat wij met onze handen op de rug staan. Wij kunnen niets doen, wij hebben niets te vertellen. Dat is ook zo, dat zeg ik u na. Wat dat betreft verandert er niets of wij er nu wel of niet mee instemmen. Wij kunnen altijd in gesprek blijven en altijd proberen invloed uit te oefenen. De keus die u ons voorlegt, is een valse keuze, is eigenlijk geen keuze.

De heer **Nentjes**: Het was geen suggereren, wat ik in het verleden heb gedaan. Ik heb vanaf het begin duidelijk gesteld dat wij formeel niets te zeggen hebben, dat we geen invloed hebben. Vervolgens als je die invloed niet hebt, hoef je ook niet uit te spreken dat je het goed vindt. Wij spreken duidelijk uit dat wij het geen juiste keus van het college vinden dat ze deze weg gaan. Als u dat als collegepartijen niet wilt doen, is dat uw eigen verantwoordelijkheid, maar dat heeft wel consequenties naar onze mening.

Mevrouw **Straatsma**: Mijnheer de Voorzitter. Dit is de derde avond op een rij dat we het over dit rapport hebben; "Een zorgzekerere toekomst". We kunnen ook zeggen "Een toekomst met een zekere zorg" of "Zijn we nog zeker van zorg" of "Blijft alles onzeker". Je kunt het zeggen zoals je het wilt, maar zoals we hier bij elkaar zijn, zijn we met het elkaar eens dat we allemaal gaan voor de grootste mogelijke en meest uitgebreide zorg. Is dat wel realistisch? Een onzekere toekomst zal het ons leren.

Ondanks onze gezamenlijke inspanning, ook van de provincie, de mooie woorden van de Tweede-Kamerleden en zelfs die van de minister-president en van de minister van Volksgezondheid, hebben we niet de invloed kunnen uitoefenen die we ons hadden toebedacht. De bevolking hebben we al die tijd in het ongewisse gelaten. We hebben met zijn allen de indruk gewekt dat we invloed konden uitoefenen op de situatie. Zelfs nu met deze motie, dat staat onderaan, dat op deze wijze de gewekte verwachting voor het toekomstperspectief niet wordt waargemaakt. Als je dit doet, maak je het straks weer niet waar.

De heer **Nentjes**: Ik protesteer, mevrouw Straatsma. Vanaf het begin hebben wij gezegd dat we niets te vertellen hebben.

Mevrouw **Straatsma**: Wij hopen dat de Raad van Bestuur voldoet aan onze verzoek dat we aan de wethouder in de commissie hebben gericht en de wethouder heeft ermee in-

gestemd dit over te brengen aan de Raad van Bestuur, dat wij graag zouden zien dat een openbare informatiebijeenkomst wordt belegd, waarin mevrouw Le Grand het de bevolking net zo uitlegt en voorlicht als ze ons heeft gedaan. Ik denk dat dit veel helderheid zal verschaffen. Dan weet de bevolking waaraan men toe is. Van dit verhaal worden ze nog niets wijzer.

Een paar zaken is helder. Wij als politici hebben niets te zeggen over de gang van zaken binnen het ziekenhuis. Wij kunnen hooguit onze wensen en onze verlangens kenbaar maken. De werkelijke, financiële, macht ligt in handen van de zorgverzekeraar. Elk jaar opnieuw, staat in het stuk, moet een nieuwe productie worden afgesproken, waarop wij geen invloed kunnen uitoefenen. Het toezicht is in handen van de inspectie, een door ons allen zelf in het leven geroepen instantie die ons waarborgen geeft voor kwalitatieve zorg. Wij zijn het met elkaar eens dat er alleen maar verliezen zijn in dit geval, maar het enige dat wij kunnen doen is wachten op de reactie van het bestuur, hopen dat zij het beste beentje voorzetten en het beste ervan maken voor ons en de hele bevolking. Wij kunnen zeggen, is de toekomst zeker of onzeker. Ik weet het niet, u niet, wellicht iemand die de wijsheid in pacht heeft, maar ik kan het niet zeggen. De PvdA/Groenlinks is van mening dat deze motie niets toevoegt aan datgene waarover we al drie avonden hebben gesproken. Wij steunen de motie niet.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. In commissie I van 7 maart jl. heb ik het standpunt van de PU over de functieverdeling over de IJsselmeerziekenhuizen – omschreven in het rapport "Een zorgzeker toekomst" – verwoord. Ook heb ik toen namens de PU teruggekeken op de achterliggende jaren. Ik betreur het dat hetgeen ik daar heb gezegd niet volledig in het commissieverslag staat, maar daarop zal ik in de commissie terugkomen.

Conclusie was dat de invloed van de gemeente bij dit probleem nihil misschien wel nul is. Dat is teleurstellend. Het moment waarop we de enige zeggenschap die we als raad hadden, hebben weggegeven was in 1990 bij het fusieverhaal. De Raad van Toezicht, de Raad van Bestuur en de zorgverzekeraar delen de lakens uit. Zij bepalen welke zorg op welke locatie op welk moment wordt geboden. Dat is teleurstellend, als je denkt dat je als plaatselijke politieke partijen iets in de melk te brokkelen hebt, maar zelfs Tweede-Kamerleden van alle partijen en een VVD-minister van zorg hebben het van de agenda afgevoerd en reageren niet meer op mailtjes.

Mevrouw **Geluk**: Het is nog steeds niet van de agenda afgevoerd. Dat is een onjuiste conclusie. Er wordt nog steeds gewerkt aan mogelijke oplossingen.

De heer **Haagsma**: Ik ben dat met u eens.

De heer **Reijenga**: Het was nota bene de VVD-afgevaardigde die het stuk helemaal niet in de Kamer wilde behandelen destijds.

Mevrouw **Geluk**: Dat is een onjuiste constatering.

De heer **Reijenga**: De notulen laten het zien.

De heer **Haagsma**: Mevrouw Geluk, ik ben het met u eens. Er wordt gewerkt, op alle fronten, maar we zijn de laatste drie jaar wel tot de conclusie gekomen, wie op welk punt iets te zeggen heeft. Daarover moet je goed nadenken. De Raad van Bestuur, de Raad van Toezicht en de zorgverzekeraar bepalen het succes of het falen van het IJsselmeerziekenhuis in het algemeen.

Mevrouw **Geluk**: Dit is toch niet anders dan het was voor de verkiezingen. Toen hadden ook de Raad van Bestuur, de Raad van Toezicht en de zorgverzekeraar het voor het zeggen, plus degene die het geld verschaffen. De financiers hebben ook het een en ander in te brengen. Op het moment dat u 30.000 handtekeningen inzamelde en hiermee in de raad kwam, had u net zoveel of net zo weinig te vertellen, als u nu hebt.

De heer **Reijenga**: Mijnheer de Voorzitter. Mevrouw Geluk is toch geen vreemde in Jeruzalem? Die weet toch wel dat er heel wat is veranderd in financiële zin.

Mevrouw **Geluk**: Niet over de zeggenschap.

De heer **Haagsma**: Dit tekent, mevrouw Geluk, op welke manier u met dit onderwerp omgaat. Verder wil ik daaraan geen woord besteden.

Ik zei net al dat de Raad van Bestuur, de Raad van Toezicht en de zorgverzekeraar bepalen welke zorg wordt geboden. Zij bepalen succes of falen van het IJsselmeerziekenhuis in het algemeen en het Dr. Jansenziekenhuis in het bijzonder. Zij bepalen met hun aanbod de keus van ons allen op patiëntniveau, want die vrijheid hebben we. Dat is duidelijk uitgesproken. Wij zijn benieuwd naar de reactie van de Raad van Bestuur op het rapport van de werkgroep.

U zult begrijpen dat wij geen behoefte hebben aan de voorliggende motie. Ik heb moeite met de manier waarop de heren Nentjes en Vermeulen en mevrouw Geluk de integriteit en deskundigheid van mevrouw Le Grand in een zaal waar zij niet aanwezig is ter discussie stellen. Ik daag u uit om in 't Voorhuys, waar mevrouw Le Grand zal zijn, met haar in discussie te treden en dan te kijken of u dat hier in het openbaar nog eens kunt herroepen. Ik denk dat je de discussie met haar moet aangaan, als je met haar aan tafel zit en niet als ze niet erbij is daarover uitspraken moet doen als wie betaalt, bepaalt. Dan doe je een deskundige geen recht.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Mag ik de heer Haagsma een vraag stellen? Waar maakt u op uit mijn betoog dat ik de integriteit en deskundigheid van mevrouw Le Grand in twijfel trek? Dat is hieruit niet op te maken. Ook uit de opstelling van onze partij in het verleden heeft u kunnen opmaken dat wij daarmee uiterst zorgvuldig omgaan. Alleen in de afweging die wij hebben gemaakt, hebben wij het gezegd, door het Platform wordt een aantal zinnige suggesties naar voren gebracht. Mevrouw Le Grand is uitgedaagd om op die punten in te gaan en dat heeft ze niet gedaan. Dan zit ik met de moeilijke afweging, wat moet ik nu? In die afweging hebben wij gekozen om mee te gaan met de motie. U kunt echter hieruit niet opmaken dat wij hebben gesuggereerd dat mevrouw Le Grand onbetrouwbaar is, niet integer, niet deskundig. Dat zijn uw woorden en die kunt u niet uit mijn betoog opmaken.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. Daarbij wil ik me graag aansluiten. Het is een aantijging om te stellen dat we mevrouw Le Grand op die manier hebben aangevallen. We zijn het met haar oneens. Dat is heel duidelijk. Zij heeft een advies geschreven, samen met de Raad van Bestuur en met de mensen van het college. De één zat in de werkgroep, de ander in de begeleidingsgroep. Samen zijn ze met een advies gekomen. daarover is informatie gegeven, maar daarmee geef je geen oordeel over de opsteller op zich. We zijn het gewoon niet eens met het advies dat eruit is gekomen. u zult uw aantijging moeten terugtrekken.

De heer **Haagsma**: Mevrouw Geluk, mijnheer Vermeulen, als blijkt uit het verslag dat ik dit ten onrechte doe, ik heb alleen de woorden van de heer Nentjes herhaald in mijn boodschap, dan bied ik u mijn excuus aan, want het is niet mijn bedoeling om u verkeerde woorden in de mond te leggen. Ik ben van mening dat de manier waarop de heer Nentjes het verwoordt – en dat ademt uw betoog ook een beetje uit – knabbelt aan de integriteit van mevrouw Le Grand. Dat zou mij spijten. Ik lees het verslag terug en u hoort het van mij.

Mevrouw **Geluk**: Onze twijfels waren vooral erop gericht dat de woorden die zij sprak en de ideeën die zij had, toen zij nog voor deze gemeente werkte, honderdtachtig graden zijn gedraaid op het moment dat zij de opdracht kreeg van de Raad van bestuur. En dat in een paar maanden tijd, zo snel verandert de wereld niet.

De heer **Haagsma**: Zij heeft u ook duidelijk gemaakt in de presentatie hier, waardoor dat kwam.

De heer **Nentjes**: Wij constateren ook dat mevrouw Le Grand honderdtachtig graden is gedraaid. U hebt mij niet horen zeggen dat ze niet deskundig is. Ik heb gezegd dat ze haar verhaal uitstekend kan verkopen. Misschien had ik moeten zeggen dat ze het verhaal uitstekend over het voetlicht kan brengen. Goed, u mag op alle woorden die ik zeg, op alle slakken, zout leggen.

Alle collegepartijen hebben gezegd geen behoefte te hebben aan deze motie, ze onderschrijven hem niet en vinden hem overbodig en hieruit zou blijken dat wij wel wat te vertellen hebben. Dat is niet het geval. Dan heeft een aantal mensen toch leesles nodig om te lezen wat er staat. Er staat niets meer of minder dan dat wij uitspreken dat wij niet achter het rapport staan, achter de uitkomst van het rapport. Er staat niet in dat wij zeggenschap hebben, maar wij willen de deur openhouden. Wij zijn niet ervan overtuigd dat de Raad van Bestuur ernaar zal luisteren, maar u kunt als raad tenminste zeggen dat u dit geen goede gang van zaken acht. Als u dat niet wilt, is dat uw goed recht.

De heer **Reijenga**: Mijnheer de Voorzitter. Waaruit blijkt nu dat de heer Nentjes opeens vertrouwen heeft in de Raad van Bestuur en de Raad van Toezicht? Een jaar geleden wilde u niet eens meer met die club praten en nu plotseling moet het weer.

De heer **Nentjes**: Nee, het is niet zo dat wij een jaar geleden niet meer met die club wilden praten. Wij hebben een jaar geleden het college opgeroepen en we waren voorwaar niet de enigen die twijfelden, om zover mogelijk enige druk uit te oefenen. Het enige dat wij nu van het college vragen, is om zich niet achter het rapport te stellen, maar om bij de Raad van Bestuur aan te dringen op een royelere uitvoering, zoals dat in april is geweest. Ik zie niet in, waarom de raad zich dan niet kan uitspreken. Natuurlijk mag u als collegepartij zeggen, wij staan er niet achter. Dan is het duidelijk voor de bevolking waar u staat.

De **voorzitter**: Ik denk dat – als we discussie doorzetten – we een herhaling van zetten krijgen. Ik constateer dat een motie is ingediend door drie fracties, dat die motie uiteraard door die drie fracties wordt gesteund, maar niet door die andere fracties. Dat betekent neuzen tellend dat de motie is verworpen. Is dat een juiste conclusie?

De heer **Nentjes**: Mijnheer de Voorzitter. Wij willen het juiste aantal neuzen hebben, dus wij wensen hoofdelijke stemming.

De heer **Reijenga**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb een vraag gesteld en verzoekt de wethouder om antwoord. Mevrouw Le Grand heeft een onderdeelje overgenomen uit het oude rapport. Dat is de moeder- en kindzorg, waarnaar ze onderzoek wil doen. Dat heeft het platform ingebracht en ze zegt op blz. 38: "Hierbij zal in het kader van zorgvuldigheid dit onderwerp door het ziekenhuis in samenspraak met vertegenwoordigers van het platform worden uitgewerkt. Hierbij zal worden gekeken of en onder welke voorwaarden moeder- en kindzorg kan terugkeren in het Dr. Jansenziekenhuis." Dit is toch een klein pareltje, er is dus wel degelijk wat overgebleven.

Die € 2,4 miljoen dat zit het CDA hoog. Daarover willen wij duidelijkheid hebben. Misschien dat de raad hierover ook wat helderder kan zijn en de wethouder duidelijk kan maken dat hij hiermee aan de slag gaat en dat hij het spul zo snel mogelijk boven tafel krijgt. Die acute hulp, een andere ambulance erbij, is van levensbelang voor onze polder op dit moment.

De heer **Nentjes**: Dat staat ook in de motie, mijnheer Reijenga. U wordt meteen op uw wenken bediend.

De heer **Haagsma**: Het staat ook in het commissieverslag van commissie I. Ik onderschrijf het, maar we hebben het allemaal al gezegd.

De heer **Van der Est**: Mijnheer de Voorzitter. Mag ik de heer Nentjes vragen, waarom hij een hoofdelijke stemming wil. De voorzitter zegt de neuzen te hebben geteld.

De heer **Nentjes**: U kunt zich misschien herinneren dat een tijdje geleden ook een motie is ingediend en dat toen een aantal raadsleden in de anonimiteit van de fractie waarschijnlijk niets zouden hebben gezegd en voorstemden. Dat zou nu ook kunnen gebeuren.

De heer **Reijenga**: Zegt u nu gewoon dat u partijpolitieke overwegingen hebt.

De heer **Van der Est**: Zo is dat, mijnheer Nentjes. U moet daar niet omheen draaien. Dat moet u gewoon klip en klaar zeggen.

De **voorzitter**: Het reglement van orde geeft niet aan dat u moet motiveren, waarom een stemming schriftelijk moet. U hebt daarop het recht. De overwegingen die u daarbij naar voren brengt, zijn niet relevant. Ik begrijp dat het interessant is daarover te speculeren, maar als iemand vraagt om stemming, wordt daarover gestemd. Is het goed dat ik eerst wethouder Ritsema even de mogelijkheid geef te reageren op de vragen van de heer Reijenga?

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. Dat wil ik graag doen. Conform hetgeen wij in het memo hebben geschreven en in commissie I is besproken, staat dat wij bij de Raad van Bestuur zullen aandringen op etc. Dat betreft het advies in de hele breedte en dat geldt dus ook voor hetgeen is geschreven over het nog verder bekijken – zowel kwantitatief als kwalitatief en financieel – van de mogelijkheden met betrekking tot de moeder- en kindzorg. Ik heb inmiddels een gesprek gehad met de Raad van Bestuur en al deze aspecten daar op tafel gelegd.

Ik kan u meedelen in antwoord op de suggestie van de PvdA/Groenlinks in de commissie dat ik die boodschap daar heb neergelegd. Op 19 april a.s. in de beurszaal van 't Voorhuys zal een brede informatieavond worden gehouden, waar mevrouw Le Grand een toelichting zal geven op haar advies. De Raad van Bestuur zal van die gelegenheid gebruiken om zijn standpunt over het advies publiekelijk te delen.

Het derde punt en dat zit ook in de vraag van de heer Reijenga – de derde ambulance die in het kader van de acute opvang en zorg in het advies is opgenomen – is deze week operationeel geworden op de standplaats Emmeloord. We zijn nog bezig te bekijken of we die standplaats overbrengen naar de locatie van het ziekenhuis.

Wat betreft de € 2,4 miljoen; ook die vraag ligt bij de Raad van Bestuur. Laten we eens kijken of zij kans zien om op 19 april a.s. in de breedte ook die verantwoording neer te leggen.

De **voorzitter**: Dan gaan we nu over tot stemming over de motie. Als u vóór stemt, stemt u in met de motie die is ingediend door de ChristenUnie/SGP, de VVD en D66. Stemt u tegen, dan bent u het daarmee niet eens.

Voor het voorstel stemmen de raadsleden Voorberg, Nentjes, Vermeulen, Binksma, Wasink en Geluk.

Tegen het voorstel stemmen de raadsleden Haagsma, Van Domburg, Dibbits, Vercraeije, Van Diepen, Tuinenga, Hermus, Wagemaker, Van der Est, Sanderse, Wagenaar, Bouma, Kalk, Reijenga, Wondergem, Straatsma, Faber, Droog, Van der Velde en Nijdam.

Met zes stemmen vóór en twintig stemmen tegen wordt de motie verworpen.

De **voorzitter**: Dit is natuurlijk een motie zonder een enkele winnaar, want het onderwerp gaat ons allemaal aan. We hebben met elkaar geconstateerd dat de ziekenhuisvoorziening minder wordt dan we dachten. De opmerking is wel, daarom is het goed dat

er een bijeenkomst in 't Voorhuys komt, dat de omstandigheden die buiten onze invloed liggen snel veranderen. Ik denk dat dit een aanleiding is die ook meespeelt. het is niet zo dat als je voor de motie bent je voor het ziekenhuis bent en als je tegen de motie bent, dat je dan tegen het ziekenhuis bent. Zo werkt het niet. We hebben allemaal dezelfde zorg, alleen verschillen we wel eens van mening over de middelen die we inzetten. Dit punt is afgehandeld.

7. Benoeming nieuwe wethouder/afscheid wethouder

De heer **Haagsma**: Mevrouw Van Gaalen heeft ons meegedeeld dat zij wegens gezondheidsredenen moet stoppen met haar taak als wethouder. De PU heeft respect voor dat besluit en bedankt haar voor haar inzet en betrokkenheid.

Wij hebben als PU onze verantwoordelijkheid genomen en na overleg met de coalitiefracties zijn we tot de conclusie gekomen dat we op zoek konden gaan naar een vervanger. Er is geen nieuw coalitieprogramma geschreven. Er is geen wisseling van portefeuilles. Er is alleen een voorstel om in de plaats van mevrouw Van Gaalen een nieuwe deeltijdwethouder te benoemen. Wij stellen u voor de heer Maliepaard in de ontstane vacature te benoemen.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. Wij hebben een paar vragen, ook vragen die we aan de heer Maliepaard zelf zouden willen stellen. Natuurlijk lezen we in de krant veel over zijn antecedenten, maar verder weten we niet zoveel van deze man en we zouden hem willen vragen hoe hij een en ander ziet.

De heer Haagsma zegt iets, we nemen onze verantwoordelijkheid en daarom komt er een nieuwe wethouder. Zou het niet goed zijn geweest, als het college zich niet eerst had afgevraagd of het die vacature wel wilde vervullen? Je kunt de collegepartijen ook vragen of dat moest. Ik denk dat het college hierover zelf wel een opvatting heeft. Het is nog maar krap een jaar, voordat er nieuwe verkiezingen zijn en een nieuw college zich zal aandienen. Is dat zinvol, want er zal sprake zijn van een inwerkperiode. Ik wil de heer Maliepaard ook vragen hoe hij daartegenaan kijkt. Hoe lang duurt die periode? Dit kan best enige tijd duren en voordat je dan tot rendement komt, zijn we in de afbouw van de collegeperiode en de raadsperiode.

U had ook kunnen zeggen, de vacature blijft open, want het rendement zal niet zo hoog kunnen zijn. Even afgezien van de persoon van de heer Maliepaard, daarom gaat het niet. Ik ken hem ook niet. Dat is voor ons als niet-collegepartij even de moeite. Met welke persoon hebben we te maken? Welke ervaringen heeft hij?

Ik denk dat ik niet de enige ben die vragen heeft, enerzijds algemeen, moest die vacature worden vervuld en dat wil ik van het college horen en anderzijds, mogen we de heer Maliepaard wat vragen stellen. Dan kunnen we daarna onze definitieve opvatting geven.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. Ik wil namens de VVD ook een paar vragen stellen, zowel aan het college als aan de eventueel te benoemen wethouder.

Het zou een goede zaak als er nu eens een wethouder komt die niet woont in Ens, Creil of Emmeloord. Dat zou een positieve ontwikkeling zijn, die kansen biedt. Het biedt kansen.

Als we het raadsvoorstel lezen, zien we tot twee keer toe staan: tenzij de raad besluit het aantal wethouders te verminderen. Twee keer staat het er heel nadrukkelijk in. Ik heb het onderstreept, dan valt het nog meer op. Toch hebben we van u al een uitnodiging ontvangen om kennis te maken met de nieuwe wethouder. Een beetje vreemde gang van zaken. U neemt de raad weer eens niet serieus. Of is er weer sprake van achterkamertjespolitiek of van machtsdenken van de grote coalitiepartijen? Waarom is dit punt niet democratisch met elkaar aan de orde gesteld? Gaan we deze vacature wel of niet opvullen en onder welke voorwaarden? We zouden natuurlijk een amendement op dit raadsvoorstel kunnen indienen, maar met een dusdanig grote overkill aan coalitiegenoten zouden we dat toch nooit halen.

Overal zijn we druk bezig met moeizame en moeilijke bezuinigingen, zowel in het ambtelijk apparaat, als ook de raadsfracties, inwoners, wachttijden die steeds langer worden bij

Burgerzaken en zelfs mensen die bij de OZB-aanslagen met meer dan 40% verhoging moeten betalen, terwijl hun onroerend goed niet is gewijzigd. Nu is er dan de kans voor het college om ook een heel klein steentje bij te dragen. Het gaat om de invulling van slechts één jaar, een toch tamelijk lichte, parttime portefeuille. De ingewerkte, zittende wethouders plus de voorzitter kunnen die taken onzes inziens – en dat moeten ze toch als compliment zien – gemakkelijk overnemen. Een vroegere wethouder zou hebben gezegd: ze kunnen dit fluitend met twee vingers in de neus. Ik vraag u niet om dat te doen. De VVD heeft al eerder ingebracht, onder andere in de oktobervergadering van 2004 bij de bezuinigingsdiscussie, dat we terug moeten met het aantal wethouders. Diverse projecten en prioriteiten zijn al in de afrondende fase of in de ijskast geplaatst en vragen daarom geen of veel minder tijd. Het inwerken van een nieuwe wethouder, ook al door de ChristenUnie/SGP ingebracht, zeker als je niet uit het politieke circuit komt, kost ongetwijfeld veel tijd, van de persoon zelf, van het college, maar ook van de bestuursdienst. Acht het college dat verantwoord? We krijgen steeds te horen, als er iets moet worden gedaan, dat er onvoldoende menskracht is of gaat het in dit geval alleen om de heb? Het gaat ons niet om de persoon, maar wel om de vraag of we deze functie al dan niet moeten invullen.

We hebben een paar vragen aan de heer Maliepaard. We hebben via de media kennis kunnen nemen van zijn kennis en ervaring. We vonden het heel aardig dat hij dit vooral toespitste met betrekking tot zijn portefeuille op het feit dat hij een moeder heeft, dat hij een echtgenote heeft en dat hij kinderen heeft. Dat geeft natuurlijk iedereen status. Dat ben ik helemaal met u eens. Je bent dan zowel zoon, echtgenoot als vader, maar welke ervaring, kennis en affiniteit zijn er verder nog met betrekking tot de betreffende werkvelden, waarmee hij straks te maken krijgt? Welke ervaringen en kennis van het openbaar bestuur zijn er? Dat is heel anders dan een bedrijf of andere organisatie. Hoe denkt de toekomstige wethouder een snelle inwerking te realiseren? Er is geen inwerkperiode in deze situatie, want we zijn alweer bijna aan de verkiezingen. Of is de wethouder de afgelopen weken al begonnen met inlezen? Dan mag dat wel 24 uur per dag zijn.

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb de vraag aan de heer Maliepaard niet geconcretiseerd. Ik dacht, hij wordt wel in de kring gevraagd. Ik wil nu toch concreet worden. Hoe pakt u het aan?

De **voorzitter**: Ik wil eerst het college en de coalitiepartijen vragen toe te lichten waarom die functie moet worden vervuld. Als we daaraan niet toekomen, hoeven de vragen aan de heer Maliepaard niet te worden beantwoord. Aannemend dat ze wel relevant worden, komt daarna de heer Maliepaard aan de beurt. Het is dus handig dat u de vragen alvast stelt, dan kan hij daarover nadenken.

De heer **Voorberg**: De belangrijkste vraag die ik hem wil stellen, is – uit de krant blijkt dat niet – hij heeft waarschijnlijk geen politieke ervaring. Misschien kan hij ons vertellen wat zijn ervaring is in dat opzicht. We weten dat als je niet in politiek bezig bent geweest en dan in één keer in het diepe worden gegooid het niet meevalt. De politiek is wel eens een slangenkuil, zegt men. Dat blijkt uit de Haagse politiek, maar dat is hier ook wel eens zo, iets minder misschien. Hoe kijkt hij daar tegenaan? Ik neem aan dat hij geen politieke ervaring heeft. Hoe denkt hij dat dan toch te kunnen runnen?

Welke ambities heeft hij voor de periode? De portefeuille die de laatste jaren wat minder tot zijn recht is gekomen, waar een achterstand is, hoe denkt hij in deze periode daaraan nog het een en ander te kunnen doen? Ik heb gelezen dat hij vorige week donderdag al is geweest om kennis te maken en van de inhoud van de portefeuille kennis te nemen. Hoe kijkt hij daar nu tegenaan?

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Bestuurlijke, maar vooral ook politieke ervaring is in dit vak als politicus essentieel. Ook wij zijn van mening dat ervaring in het politieke handwerk, dossierkennis, langetermijnvisie, je laten leiden door die visie en niet met electorale winden meewaaien sleutelwoorden zijn.

Dat geldt des te meer voor de professionele bestuurders onder ons. Zij worden fors betaald en dat schept dan ook verwachtingen. Eigenlijk zouden ook wethouders door de bevolking rechtstreeks moeten worden gekozen. Ik zeg het toch, want dan weten we welk vlees we in de kuip hebben. Dat sluit dus aan op de vragen die net zijn gesteld. Met tranen in mijn ogen moet ik zeggen dat die illusie sinds dinsdagavond voltooid verleden tijd is. Weer een kroonjuweel minder.

Het college heeft nog één jaar te gaan. In dat jaar staat veel op de rol. Afspraken met Paspardoe, de invoering van de WMO, ouderenbeleid, renovatie van het Bosbad, afspraken met de sportverenigingen over de accommodatie, onderhoud, onderwijshuisvesting, ga zo maar door.

In de vorige raadsperiode was een groot deel van deze portefeuille in handen van mevrouw Bij de Vaate. Ik mocht mij als burgerraadslid gelukkig prijzen dat ik haar van advies en bijstand mocht voorzien. Een vak apart, die commissie. Zeker voor groene bestuurders haast niet te doen. Dan bedoel ik met groen niet GroenLinks maar zonder ervaring. Ik neem aan dat Karel zich inmiddels tot in de kleine uurtjes heeft voorbereid. Dat is wat ons betreft vergeefse moeite. Wij hebben grote twijfels bij het nut en de noodzaak voor een periode van één jaar een nieuwe wethouder te benoemen. We denken dat de portefeuille naadloos kan worden aangeplakt aan bijvoorbeeld de portefeuille van mevrouw Bij de Vaate of aan andere ervaren rotten in dit vak.

In deze tijd van bezuinigingen past het ook om dit jaar te overbruggen door maar gewoon af te zien van een nieuwe benoeming. U begrijpt dat wij niet zijn overtuigd van het nut en de noodzaak deze vacature op te vullen. Het gaat uiteraard niet om de persoon, maar om de functie.

De heer **Van der Est**: Mijnheer de Voorzitter. U begrijpt dat wij tegen gekozen wethouders zijn, mijnheer Vermeulen. Wat onze fractie betreft is de heer Maliepaard van harte welkom. Ik weet zeker dat hij dinsdag 29 maart a.s. na tweede paasdag al is ingewerkt. Wij hopen als fractie op een frisse wind in de gemeentepolitiek.

De **voorzitter**: Ik wil mevrouw Bij de Vaate namens het college vragen hoe het college over de vervulling van de vacature denkt. Dan wil ik daarna de heer Maliepaard de aan hem gestelde vragen laten beantwoorden.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Mijnheer de Voorzitter. De heer Vermeulen heeft me een beetje van mijn apropos gebracht. Nu moet ik zeggen dat ik er niet te veel bij kan doen. Dat gaat over mezelf in plaats van over het college. Die verleiding zal ik weerstaan.

Het college is altijd al van mening geweest dat het in deze gemeente niet doenlijk is met minder dan vier wethouder een aantal zaken te doen. Er is eerder sprake van geweest bij verschillende bezuinigingen. We hebben geconstateerd dat op het moment dat we met minder dan vier fulltimers zitten, dit betekent dat je steeds minder kunt overleggen met de provincie en dergelijke zaken die van groot belang zijn. Met name in deze raadsperiode, waarin ook het dualisme aan de orde is, maar ook steeds complexere samenwerkingsvormen met andere overheden gestalte krijgen, is het verstandig om met hetzelfde aantal uren door te gaan. Bovendien ligt er een aantal forse klussen die deze raadsperiode nog moeten worden geklaard: de WMO, integraal wijk- en dorpsgericht werken, baggerdepots en de daarbij behorende waterplannen en waterstructuurvisies, Emmeloord-Centrum, enz.

Het college ziet dit dan ook als een wisseling van een persoon, maar absoluut niet iets waarvan we kunnen zeggen, we gaan een tandje lager met ons werk aan de gang. Dat kan niet, we moeten het juist goed neerzetten. Vandaar dat wij eensgezind zijn over het feit dat we weer vier fulltimers moeten hebben. Dit is waarom het college van mening is dat de oude formatieplaats van mevrouw Van Gaalen moet worden opgevuld door een andere halve formatieplaats, in dit geval door de heer Maliepaard.

De **voorzitter**: Voordat ik de raad vraag te constateren dat de vacature moet worden opgevuld, wil ik daaraan één opmerking toevoegen die in het collegeberaad ook een rol

heeft gespeeld. De collegesamenstelling is ook een weerspiegeling van de politieke situatie in de gemeente. Het college hecht eraan dat die wordt gecontinueerd.

Zijn de partijen die vragen hebben gesteld ervan overtuigd dat de vacature moet worden vervuld, of zijn ze dat niet?

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. Onze fractie is niet overtuigd door het betoog van mevrouw Bij de Vaate. Wij denken het dat in de resterende periode had kunnen worden verdeeld over de andere wethouders. Er zijn er vier. Het zit natuurlijk niet in het aantal. De burgemeester is de vijfde en die kan ook heel wat aan. Wij denken dat het gezien het feit dat er sprake zal zijn van een inwerkperiode en een afbouwperiode dus niet noodzakelijk is geweest.

Mevrouw **Geluk**: Ik sluit me daarbij aan.

De heer **Vermeulen**: Uiteraard sluit ik me daarbij aan.

De **voorzitter**: Mag ik dan constateren dat ondanks dat u zich daarbij aansluit wel wordt besloten dat we de vacature vervullen? Ik vind het jammer, want het is een politiek gegeven. Ik denk dat als ieder van uw partij in het college zou zitten u het ook met het voorstel eens zou zijn. De praktijk van alledag leert echter dat dit afhangt van aan welke kant je zit. Het staat u uiteraard vrij dat te vinden.

Dat betekent dat de raad in meerderheid besluit dat de vacature moet worden opgevuld. Er is een aantal vragen aan het adres van de heer Maliepaard. Dat zijn vragen die met name gaan over uw thuis zijn op welke kennisvelden, hoe u denkt over de inwerkperiode en wat uw politieke ervaringen en ambities voor de portefeuille in dit laatste jaar zijn.

De heer **Reijenga**: Mijnheer de Voorzitter. Even procedureel. U koppelt twee zaken los van elkaar door te zeggen, de vacature moet worden vervuld. Dat is blijkbaar geaccordeerd. Ten tweede, de persoon. Moet die zaak niet in één keer?

De **voorzitter**: Als de raad niet besluit de vacature open te stellen, kom ik niet toe aan de heer Maliepaard. Ik constateer dat de raad in meerderheid besluit de vacature open te stellen, dus nu kom ik aan de heer Maliepaard toe. Qua volgorde klopt dat.

De heer **Nentjes**: Tenzij er meer partijen zijn die zeggen het niet te willen vervullen. Het CDA kan zeggen dat niet nodig te vinden.

De **voorzitter**: Ik heb dat het CDA niet horen zeggen.

De heer **Nentjes**: U hebt het ze ook niet gevraagd. U hebt de conclusie getrokken, maar u hebt de collegepartijen niet gevraagd of ze van mening zijn dat de vacature moet worden vervuld.

De **voorzitter**: Daarmee was de heer Haagsma al begonnen bij zijn inleidend woord, dat hij namens de drie collegepartijen sprak.

De heer **Reijenga**: Ik wil eerst de antwoorden weten op de vragen die door de heer Voorberg zijn gesteld. Dan kan ik dat nog eens afwegen. Die afweging kan nu niet worden gemaakt.

De heer **Voorberg**: Ik heb bedoeld eerst in het algemeen over de vervulling van de vacature te spreken en daarbij, omdat straks een benoeming zal moeten plaatsvinden, hoewel we uit deze blauwe kaart weten dat dit klaarblijkelijk al heeft plaatsgevonden, is voor die benoeming nodig hoe ik over de heer Maliepaard denk. Er zal dan een stem worden gevraagd.

De **voorzitter**: Ik heb u alle drie horen zeggen dat u het niet om de persoon gaat maar om de politieke constellatie. Vandaar dat het goed is dat we het hebben losgeknipt. Dan gaan we weer terug. De eerste vraag is wat mij betreft positief beantwoord. Ik vraag de heer Maliepaard de vragen die hem zijn gesteld kort te beantwoorden voor zover dat op dit moment kan. Men mag niet verwachten dat u al bent ingewerkt.

De heer **Maliepaard**: Mijnheer de Voorzitter. Ik had mijn familie voor vanavond uitgenodigd met de opmerking, we hebben een korte agenda. Jullie hoeven geen lange zit te hebben en we zijn op tijd klaar.

Mijn naam hebben jullie allemaal gelezen, Karel Maliepaard. Ik ben 46 jaar. Ik woon in Nagele. Daar woon ik op dit moment tien jaar. Ik ben geboren op de plaats waar wij nu wonen. Ik ben op mijn achttiende uit huis gegaan. Ik heb driekwart jaar op zee gezeten als machinist op een coaster en heb daar genoeg groene sneeuw, of witte sneeuw of welke sneeuw dan ook gezien. Daarna HTS Werktuigbouwkunde in Zwolle gestudeerd. Vervolgens tien jaar in Zwolle gewoond. Daarna in IJhorst gaan wonen. Tijdens de HTS-studie begonnen met een computerbedrijf. Dat opgebouwd van twee personen naar een club van 25 personen. Uiteindelijk bereikt dat we een complete sector, de boomkwekerij, hebben geautomatiseerd in Nederland en voor een redelijk deel ook in Europa. Op een moment, nu zes jaar geleden, heb ik besloten toch een andere invulling aan mijn leven te willen geven dan op mijn 65^e te moeten roepen, papa is met computers bezig geweest en verder nergens mee. Toen kwam windenergie om de hoek. In Nagele heb ik samen met Frits Ronge een windturbine aan de Havenweg staan. Dat is het begin van de windenergie in mijn leven geweest. Ondertussen een aantal turbines erbij in Oostelijk Flevoland, nog een aantal projecten onder handen. Bezig in het buitenland met windenergie. Daar ook bestuurlijk actief geweest, vijf jaar als voorzitter van de VWIJ, een regionale windvereniging, zes jaar als secretaris van de Pawex, de landelijke vereniging die de belangen van particuliere windturbine-exploitanten behartigt. In de tijd van de HTS-opleiding al voorzitter van de studentenvereniging geweest. In die tijd altijd bezig geweest op dat gebied.

Ik ben in tweeërlei opzicht gelukkig getrouwd, heb drie gezonde kinderen van 8, 11 en 13 jaar. Ik hoop hier nog een poosje te mogen blijven wonen en binnen deze taak ook nog wat invloed op deze manier binnen deze gemeente te mogen uitoefenen.

Ik hoop dat de windenergie mij ook het gevoel meegeeft en de kracht om met een frisse wind hierbinnen te komen en te blijven. Inwerken is geen geringe klus. Dat wil ik absoluut niet onderschatten. Ik heb een aantal orders ter beschikking om te lezen. Ik heb een aantal overzichten onder mijn neus gehad om naar te kijken. Gelukkig kan ik redelijk snel lezen. Het is niet netjes om van mezelf te zeggen, maar ik denk, als ik wat heb gelezen dat ik ook begrijp waarover het gaat. Ik hoop in die zin een bijdrage te kunnen leveren.

De vraag, wat zijn je ambities. Eigenlijk komt het erop neer dat ik de behoefte heb om het werk waarmee mevrouw Van Gaalen drie jaar bezig is geweest netjes af te ronden in deze periode en daar waar mogelijk daaraan nog een eigen tintje te kunnen meegeven. De binding met de instanties, organisaties waarmee zij ook binding had om die op zijn minst in stand te houden en verder te ontwikkelen, omdat ik denk dat het voor het politieke bedrijf heel belangrijk is dat die 45.000 mensen die in deze gemeente wonen een stuk continuïteit van het politieke bedrijf mogen verwachten.

Ik wil afsluiten met een stukje dat VNO-NCW vandaag in de krant liet schrijven. Daarin stond dat het misschien wel goed is, als er wat meer zakelijkheid in gemeenteraden en besturen van gemeenten aanwezig zou zijn in de toekomst. In die zin doe ik een oproep aan de rest van de polder om er eens over na te denken wie behoefte heeft om vanuit een zakelijke achtergrond zijn energie in politiek te stoppen en daarmee het politieke bedrijf waar mogelijk beter te laten functioneren en een positieve invloed en een positief gevoel uiteindelijk bij onze 45.000 klanten achter te laten.

De **voorzitter**: Mag ik concluderen dat dit het begin van de beantwoording is geweest en dat in de praktijk zal blijken wat de heer Maliepaard allemaal kan? Dan wil ik vragen of u bereid bent de heer Maliepaard te benoemen tot wethouder?

De heer **Voorberg**: Mijnheer de Voorzitter. We zouden een schriftelijke stemming hebben.

De **voorzitter**: Tenzij u het bij acclamatie doet, maar als u dat wilt, doen we dat niet. U stelt prijs op een schriftelijke stemming, dan doen we dat.

Ik benoem de dames Straatsma en Droog en de heer Voorberg als leden van het stembureau. Dan kunt u voor of tegen opschrijven.

Ik schors de vergadering, zodat de commissie de stemmen kan beoordelen en ons daarna kan meedelen hoe de stemming is afgelopen.

Schorsing

De **voorzitter**: Ik heropen de vergadering.

Mevrouw **Straatsma**: Mijnheer de Voorzitter. Namens de leden van het stembureau deel ik u mee dat wij de stembriefjes hebben bekeken. Er waren zes blanco stembriefjes en twintig stembriefjes waarop werd gekozen voor de benoeming van de heer Maliepaard. Namens de leden van het stembureau alvast gefeliciteerd.

De heer **Reijenga**: Mijnheer de Voorzitter. Namens het CDA wil ik de heer Maliepaard van harte geluk wensen met de benoeming en veel succes wensen. Ik spreek de hoop uit dat hij een frisse wind laat waaien in een mooi taakgebied en zich na een jaar niet voelt als een soort Don Quichotte.

Na hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel met de aantekening dat zes gemeenteraadsleden tegen het voorstel stemmen.

De **voorzitter**: Nu u hebt besloten dat de heer Maliepaard wethouder kan worden, dient hij te worden beëdigd. Ik wil de heer Maliepaard vragen voor mij te komen staan en de anderen te gaan staan, zodat ik hem de eed kan afnemen. Ik lees u de eed voor en vraag u daarna met de twee vingers van de rechterhand omhoog te zeggen: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

“Ik zweer dat ik om tot wethouder van de raad benoemd te worden rechtstreeks noch middellijk onder welke naam of welk voorwendsel ook enige gift of gunst heb gegeven of beloofd.

Ik zweer dat ik om iets in dit ambt te doen of te laten rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen.

Ik zweer dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als wethouder naar eer en geweten zal vervullen.”

De heer **Maliepaard**: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

De **voorzitter**: Dan bent u nu beëdigd als wethouder van de gemeente Noordoostpolder. Geluk gewenst.

De voorzitter overhandigt de heer Maliepaard een boeket bloemen.

De **voorzitter**: Wij hebben eerst de nieuwe wethouder benoemd. U kent het staatsrechtelijk beginsel: le roi est mort, vive le roi. Oftewel het bestuur loopt gewoon door, wie er ook is. Als er een opvolger is, kun je afscheid nemen van de voorganger.

Ik wil aan het curriculum van de heer Maliepaard iets toevoegen, wat opvallend is. Er werd gevraagd naar bestuurlijke ervaring. Ik kan u zeggen dat wij de antecedenten van de heer Maliepaard nadrukkelijk hebben nagetrokken. Ik kan u verzekeren dat hij voor alles waar je op en mee mag rijden een rijbewijs heeft. Hoezo, geen goede bestuurder, dat moet waarachtig wel lukken. Succes, mijnheer Maliepaard.

Ik ga nu afscheid nemen van wethouder Van Gaalen. Een beginnende wethouder kun je wel ontzettend loffelijk toespreken met enorme hoge verwachtingen, maar in de woorden die ik aan wethouder Van Gaalen zal richten, denk ik dat u wel een aantal zaken zult herkennen. Dus afscheid van Imke van Gaalen die er na zo'n driekwart van de rit mee stopt. Onze eerste echte duale wethouder van buiten de raad die er tussentijds mee stopt.

Dit betekent dat de lijst van vertrekkende raadsleden landelijk met één is toegenomen. In alle berichten, als je Binnenlands Bestuur leest en het NG magazine, staat er vaak dat wethouders het slachtoffer worden van dualisme, onder de kop "Dualisme eist slachtoffers". Is dit nu het gesternte waaronder Imke vertrekt? Het is verleidelijk in te gaan op de politieke situatie in Den Haag. Ik doe het niet. Duidelijk is wel dat er zorgen zijn over de invoering van het dualisme en wat dit voor gemeenten betekent. Niet alles tegelijk, was een deel van de boodschap deze week. Wethouder Van Gaalen vertrekt in een tijd van dualisme, maar niet door dat dualisme. Persoonlijke gezondheidsredenen, hoge bloeddruk simuleer je niet. Dat is er of dat is er niet. Ik denk dat we respect moeten hebben voor die beslissing, want het is nooit leuk om iets niet af te maken. Het is nooit leuk om de handdoek in de ring te moeten gooien, maar het is wel eerlijk.

Ik kom op de gedachte, waarmee alle politieke partijen in deze periode bezig zijn: de rekrutering van nieuwe raads- en collegeleden. Nu is de periode van voorbereiding bij partijen. Ik heb drie jaar geleden in de raad aandacht gevraagd voor het profiel van de raadsleden, potentiële raadsleden, collegeleden. Het is niet zomaar een baantje. Het vraagt bijzonder veel inzet. Het vraagt veel bereidheid je in te lezen en in te leven in bestuurlijke processen en daarin ook te gaan denken.

De heer Maliepaard heeft net de eed afgelegd. De naam wethouder zegt het ook, het is de wetten respecteren. Dat is het beginsel. We beginnen niet ledig. We beginnen niet in een situatie, waarin je alles naar je hand kunt zetten. Je stapt in een rijdende trein. Dat is voor iedere gemeentebestuurder altijd zo geweest. In het kader van die continuïteit treedt iemand tot het bestuur toe en daarvan wordt verwacht dat hij het ongeveer in dezelfde lijn zal doen, uiteraard met een eigen invulling, met een eigen kleur.

Dat heeft wethouder Van Gaalen ook gedaan. Dat soort zaken vergt je kwetsbaar opstellen. Dat vraagt een onderwerp van gesprekken durven zijn en onderwerp van kritiek durven zijn. Doe je dat, kun je dat en kun je het ook volhouden? Dat zijn vragen die ieder potentieel raadslid of collegelid zich dient te stellen. Ik denk dat dit nog meer geldt voor wethouders dan voor raadsleden, zeker in duale tijden. Het bestuur zit bij het college, dat hebben we in dat systeem afgesproken. Politieke keuzen liggen op dit moment bij de gekozen bestuurders, bij de wethouders dus. Je kunt in een meerpartijdemocratie, zoals wij die hebben en waarin gelukkig geen een partij het voor het zeggen heeft, altijd compromissen moeten sluiten. Je begint vanuit de partijprogramma's, maar een collegeprogramma en een raadsprogramma bestaan altijd uit compromissen, waarin je je voor het grootste deel herkent, maar nooit helemaal.

Politieke keuzen die het karakter hebben van een politiek afgewogen collegeprogramma, dat een momentopname is op het moment dat je een college vormt, maar dat niet de ogen dicht kan hebben voor de tijd die daarna komt. Aan dat programma ontleen je als wethouder steun, ook aan je collega's binnen dat bestuur, want dat houdt je bij elkaar. Het stelt je in staat samen de zaken aan te gaan. De wethouder heeft in zijn manier van werken, zeker in onze gemeente, een grote mate van vrijheid binnen die portefeuille die hij heeft en binnen de ruimte die het collegeprogramma biedt. Het biedt ook gebondenheid. Want binnen dat collegeprogramma zijn er spelregels van collegialiteit. Ieder neemt zijn eigen ideeën, zijn eigen karakter mee, zijn eigen ervaring, zijn eigen opvattingen. Iedereen is een beetje ambitieus en ijdel. Zeg mij niet dat er collegeleden zijn in heel Nederland – en dat geldt ook voor burgemeesters – waarbij dat niet het geval is. Je moet een beetje ambitie hebben en ijdel zijn, anders red je het niet. Je wilt wat bereiken en dat mag de buitenwereld ook weten ook. Je stapt nooit in een blanco situatie. Er is beleid gemaakt dat moet worden voortgezet. Er is een cultuur die zich niet direct aan jou aanpast. Je zult jezelf moeten aanpassen aan die cultuur die er is en cultuurveranderingen zijn heel moeizame veranderingen. Het vraagt veel assertiviteit en empathisch vermogen om daarmee om te gaan.

Je stapt als wethouder in een glazen huis, waarvan de wanden soms vergrootglazen lijken van hetgeen zich binnen afspeelt. Dat is het verschil met het bedrijfsleven. Als daar iets niet goed gaat, wordt voorkomen dat het naar buiten komt. Het moet onopgemerkt blijven. Bij de overheid werkt het net andersom. Die glazen worden echt vergrootglazen. Als hier wat misgaat, gaan we ons allen focussen op wat er misgaat. Het lijkt wel, alsof helemaal niets meer goed gaat. Dat vergt communicatieve vaardigheden die je iedere keer bij ieder onderwerp opnieuw tussen de oren moet hebben. Daarom is de overheid geen bedrijf, alhoewel we best wel eens wat bedrijfsmatig werken kunnen gebruiken. Het is echter absoluut iets anders.

Terug naar Imke. Zij kwam redelijk onvoorbereid in de politieke arena. Een arena met eigen gebruiken en ongeschreven regels. Een arena met een lange traditie en feitelijke geschiedenis. Een arena, waarin soms op de man of vrouw wordt gespeeld, waarin gelijk hebben heel iets anders is dan gelijk krijgen. Daar moet je tegen kunnen. Daar moet je voor jezelf grenzen stellen.

Ik heb nog nooit één wethouder gesproken, wiens verwachtingen voordien 100% dezelfde waren als na een jaar ervaring met het wethouderschap. Dat geldt ook voor raadsleden. Ik herinner me nog goed dat Bertus, toch met een ruime raadservaring, een jaar wethouder was. Ook hij beaamt: als je aan de andere kant van de tafel zit, is het toch heel anders. Dat geldt voor de andere wethouders ook. Het is gek, als je zo vaak met elkaar verkeert in een kring van raad en college, dat je denkt, als je raadslid bent, weet je wat de inhoud van het collegewerk is, toch blijkt het iedere keer anders te zijn dan je dacht. Dat is eigenlijk wel boeiend, want het geeft ook aan hoe ingewikkeld de situatie is, waarin je met elkaar omgaat.

Dat betekent voor jou, Imke, zonder die raadservaring een enorm grote overgang. Je hebt vaak gedacht, kun je nog jezelf blijven. Waarop lever je in? Waarop wil je inleveren? Vrije tijd, akkoord, privacy, ook akkoord. Gezondheid, nee. Dat moet je niet doen, dat moet je nooit doen. De vraag is ook, kan ik nog mezelf blijven. En hoe moet ik me aanpassen? Hoever moet ik gaan, moet ik me wapenen of mezelf blijven? Imke koos ervoor zichzelf trouw te blijven. Ik denk dat dit een beslissing is die we alleen maar kunnen respecteren. We wensen je het allerbeste, privé, want daarvoor doen we het allemaal en zeer bedankt voor de tijd dat je collega bent geweest, de eigen rol die je daarin hebt vervuld. We zullen volgende week nog in kleine kring afscheid van je nemen. Dan zullen we de algemene woorden wat persoonlijker maken. Imke, zeer bedankt, het ga je goed. Zeker weten dat je ons blijft volgen en met enig relativiteitsvermogen ook zaken zult herkennen en daarover veel zult kunnen schrijven. Je hebt een enorm leuke pen. Misschien krijgen we nog eens in een krant een soort commentaarschrijver, iemand die het een beetje van binnenuit kent en een leuke column kan vullen. Ik zie ernaar uit. Imke, bedankt en het ga je goed.

De voorzitter overhandigt een boeket bloemen.

De **voorzitter**: Je krijgt nog een klein cadeautje, de schrijfmap die wij op onze tafels hebben.

Mevrouw **Van Gaalen**: Mijnheer de Voorzitter. Ik hoop er veel gebruik van te maken. Hier sta ik dan met mijn aanvangsspeech nog in mijn hoofd. Enthousiast, positief, het gevoel van: kan ik eindelijk echt iets gaan betekenen voor de gemeenschap. Deeltijd wethouder, natuurlijk ga ik voor de volle 100%. Mijn verantwoordelijkheidsgevoel is groot en samen redden wij het wel. Dit was 24 april 2002. Wish me luck, was mijn uitsmijter.

Nu 24 maart 2005, net geen drie jaar verder sta ik hier met mijn afscheidsspeech, mijn uitsmijter had ik achteraf gezien beter kunnen veranderen in: wish me the right balance. Dat is de oorzaak dat ik hier nu sta. De balans tussen lichaam en geest is verstoord, tijdelijk hoop ik. Waar ik aan de ene kant de cultuur en het tempo van de politiek wilde bijhouden, frustreerde mijn gezondheid het proces aan de andere kant. Niet in balans dus. Krampachtig heb ik geprobeerd mij het politieke spel eigen te maken via een privé-coachingstraject, zelfreflectie, bijscholing, het mocht niet baten. Mijn lichaam probeerde

mij keer op keer via mijn bloeddruk te vertellen dat ik een keuze moest maken. En ik wist heel goed welke. Een keuze uit mijzelf, door mijzelf en voor mijzelf. De juiste keuze dus.

Ik bedank u hartelijk voor de samenwerking. Als ik eerlijk moet zijn, dank ik u ook een beetje voor de politieke tegenwerking. Ik heb er veel van geleerd en ik zal dat zeker meenemen in mijn geestelijke bagage. Ik hoop van harte dat Karel Maliepaard de kans krijgt om zijn kwaliteiten te etaleren. Ik wens hem hier alle goeds toe.

Voor u gemeenteraad, ex-collega wethouders en voorzitter heb ik nog twee wensen en één advies. Ik wens u wijsheid en positiviteit en als laatste wil ik u graag een kiss meegeven: keep it short and simple.

IX. Sluiting

De **voorzitter**: De vergadering is gesloten. (22.40 uur)

Aldus vastgesteld in de vergadering van 28 april 2005

De griffier,

de voorzitter,